

NÉIXER DE NOU

CAPÍTOL GENERAL XXVIII

CARMELITES DE LA CARITAT VEDRUNA

Vic, 16 de juliol al 15 d'agost del 2023

NÉIXER DE NOU

CAPÍTOL GENERAL

XXVIII

Vic, 16 de juliol al 15 d'agost del 2023

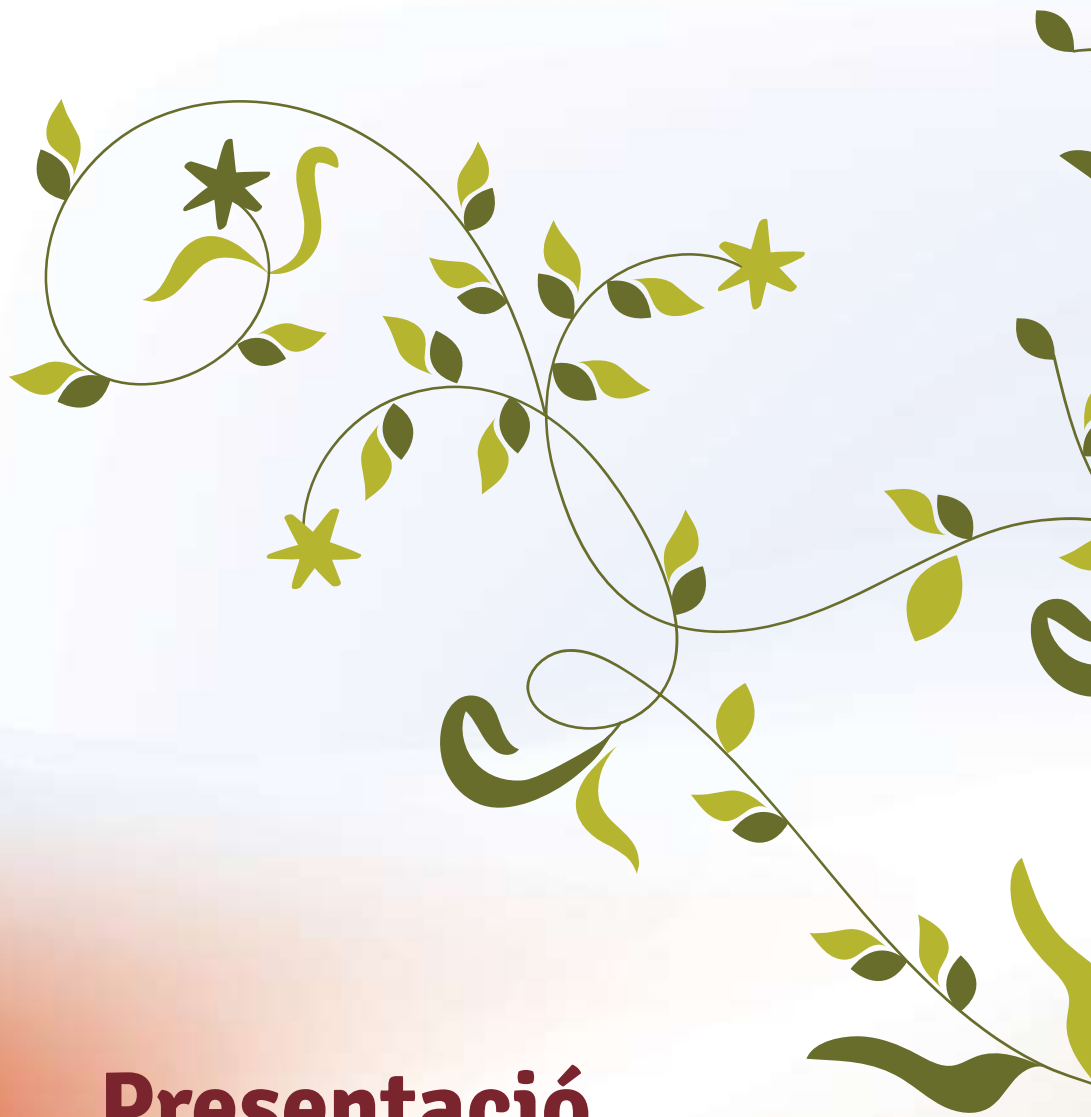
ÍNDIX

Presentació.....	6
Des d'una casa de portes obertes a una trobada en la nit	12
Nous començaments	16
Vers una espiritualitat integral i ecològica.....	18
L'art de la trobada	27
Missió creadora	36
Família carismàtica - Caminar amb els joves	46
Una formació que afavoreix el canvi i acompanya allò que és nou	56
Sostenibilitat i profecia	65
Estructures que sostenen la vida en missió	75
Acords capitulars	86
Actualització del Pla General de Formació (PGF).....	88
Caminar amb els joves	89
Comissió Interprovincial d'Educadors Vedruna	90

AMA – Animació Missionera d'Àsia	92
Estructures	92
Representativitat al Capítol XXIX (2029).....	93
Representativitat en el proper CGA	94
Línies d'acció conjunta CCV-LV.....	94
Sigles.....	97

Presentació

Estimades germanes, laiques, laics, Família Vedruna, amb molta «joia esperançada», em plau presentar el Document Capitular *Néixer de Nou*.

El Capítol ha estat una experiència de 32 dies de vida comunitària, de compartir fe, discerniment, escolta i consensos. Dies viscuts en la riquesa, la sorpresa i l'admiració per la multiculturalitat que ens caracteritza, vers la interculturalitat que cerquem com a Família. Aquesta vivència no s'acaba aquí, ens compromet a contribuir i a multiplicar aquesta experiència amb la nostra actitud i accions concretes allí on som lliurant la vida, per fer possible *Néixer de Nou* «de l'aigua i de l'Esperit».

El Capítol l'hem viscut en un moment històric molt important per a nosaltres, seguidores de Jesús de Natzaret. Temps privilegiat en un context de vulnerabilitat no solament per a la humanitat, sinó també per al planeta. Ens urgeix interrelacionar-nos entre nosaltres i la mare Terra amb més humanitat, amb la mirada i el cor del Déu de la Vida, plens de misericòrdia, tendresa, compassió i cura.

Totes hem portat a aquest Capítol els ressons de la Família: de la crisi sanitària de la Covid; l'emergència climàtica; un món en el qual cada vegada hi ha més pobles i persones empobrits i al mateix temps una realitat marcada per la vitalitat i el compromís de persones i col·lectius que malden per condicions de vida digna per a tots i per al planeta.

A l'interior de la nostra Família Vedruna, vivim el repte que ens planteja la minoritat evangèlica, no solament la disminució numèrica. Minoritat que esdevé oportunitat per unir forces i posar el cor en allò fonamental.

A l'horitzó, també som a poc més de dos anys de la celebració del bicentenari de la fundació de la Congregació. Aquest fet constitueix, ensems, una ocasió privilegiada per a preparar-nos, des d'ara, caminant pas rere pas fent memòria i vida d'allò que és essencial del Carisma, perquè no resti solament en un esdeveniment puntual o en una colla d'activitats.

El document capitular ens ofereix algunes alternatives per a *Néixer de Nou*. No hi ha res extraordinari. Senzillament, es tracta de fer les coses ordinàries de manera extraordinària. És a dir, de viure amb profunditat i fer passos vers una espiritualitat integral i ecològica, de gaudir l'art del trobament, viure amb il·lusió la missió creadora, assumir amb entusiasme i responsabilitat el nostre ser Família carismàtica; i caminar amb els joves, comproment-nos-hi en un procés de formació que afavoreixi el canvi i acompanyi allò nou; de viure amb la consciència que som responsables de la sostenibilitat i profecia de la Família; i, en sinodalitat, per a viure l'anterior, continuarem processos i farem passos significatius pel que fa a les estructures que fonamenten la vida i missió.

El nostre document també conté les línies d'acció conjunta entre Laïcat Vedruna i Germanes, línies que ens ajuden a enfortir la pertinença i la identitat, treballar en projectes comuns i aprofundir en el Carisma.

Sabem que cada dia, l'Esperit i Joaquina de Vedruna caminaran amb la nostra Família, encoratjant-nos i empenyent-nos. I escoltarem a cau d'orella: *Tingueu molta confiança, que tot anirà bé, millor del que puguem pensar. Tant com nosaltres, per la nostra part, voldrem fer el bé, així el Senyor ens vessarà la*

*seva gràcia perquè tot vagi bé, i augmentarà els mitjans que es necessiten*¹.

A Maria de Natzaret, que, en el dia a dia, va restar amatent al pas de Déu per la seva vida i en la del seu poble, confiem aquesta obra confegida per moltes mans i cors, per a fer-la realitat en aquest sexenni.

La vostra germana
María Teresa Cuervo Buitrago, ccv
Germana General

¹ Cf. Ep. 85.

Des d'una casa de portes obertes...

**...a una trobada en
la nit.**

I. DES D'UNA CASA DE PORTES OBERTES A UNA TROBADA EN LA NIT

1. El Capítol XXVII ens va deixar una imatge inesborrable del que som com a Família Vedruna: una casa oberta. El Capítol XXVIII s'anunciava amb una altra de no menys suggestiva: *Néixer de Nou*.

Els éssers vius, en néixer, surten del ventre d'una mare, d'un ou o d'una llavor. Les coses, en néixer, comencen a ésser, a brollar o a brotar. Durant l'any de preparació capitular, Jesús i Nicodem, dialogant de nit, ens han endinsat en el llenguatge i en l'experiència del néixer. La Nostra Família ha pogut evocar la bellesa d'una dona a punt de donar a llum, la força d'una llavor que despunta a la terra, la meravella d'un nou astre que es deixa veure o el vertigen de qui, ja nascut, es pregunta si és possible tornar a entrar en el ventre matern.

De la mà de Jesús i Nicodem, la nostra casa familiar s'ha omplert de naixences amb significats molt variats : començar a viure, donar vida i començar l'experiència de maternitat més enllà de la dimensió biològica ². La trobada de Jesús amb Nicodem ens ha apropat també al sentit pregon que «som nascuts». És Déu qui ens fa néixer. I aquest naixement és possible per a tothom sense considerar l'edat, l'estat físic o el moment vital en què es trobi.

La nostra Família s'ha deixat tocar per aquesta trobada. ¿Serà de veritat el temps de néixer de nou, justament ara en què es fa més palesa la nostra vulnerabilitat personal, congregacional, eclesial, social i planetària? ¿Serà el moment

² Cf. 1Cor 4,15.

de sortir del fosc ventre, del solc de la terra i de despuntar a la llum?;Haurem de deixar alguna cosa per acollir allò nou que ve?

Amb aquestes preguntes ens vam posar en moviment germanes, amics i amigues de la Família i laïcats Vedruna a través de trobades presencials i, per primera vegada en la nostra història familiar, trobades virtuals per a recollir, enriquir i donar a conèixer els resultats de les fitxes de reflexió que constituïrien més tard l'instrument de treball del Capítol. Va ser la nostra manera d'entrar en la dansa de la Ruah que des dels orígens acompanya la gestació de la vida per passar de l'espera passiva en el si matern a l'activitat compromesa en la història, per fer passos endavant vers la llum.

Ja en el Capítol, connectem sense trigança amb el néixer de l'aigua i de l'Esperit a què Jesús ens invitava. Un logotip i unes paraules ens recordaven cada dia que «la vida germina, es cuida, creix, es poda i floreix», fent-nos sentir part de la història del món i de la nostra història congregacional.

Nous començaments

II. NOUS COMENÇAMENTS

2. *Faré una cosa nova, que ja comença a despuntar. No us n'adoneu?*³. Allò nou que volem viure, tal vegada no sigui nou del tot, ni gran ni exuberant. De vegades, es tracta d'uns humils brots que apareixen de cop després d'una llarga maduració, com s'esdevé en la naturalesa després d'un llarg hivern, després de nou mesos en el ventre de la mare o després de milions d'anys en el firmament. Allò nou s'ha anat gestant a poc a poc amb gran respecte pels ritmes de la vida. El mateix s'esdevé en la nostra Família Vedruna. Incubem, fa temps, allò nou i avui volem fer possible el seu naixement.

Entre els aspectes de la nostra vida que volen néixer de nou, trobem el desig de caminar vers una espiritualitat integral i ecològica; una manera de relacionar-nos com a art del trobament; una vida en missió creadora; una manera de viure com a Família carismàtica i de caminar amb els joves; una formació que promogui el canvi i acompanya allò nou; una organització sostenible i profètica; unes estructures que sostenen la vida en missió.

Anirem entrant en tots aquests aspectes com qui descobreix per primera vegada un paisatge, encara que alguns llocs ja ens siguin coneguts... Només que aquest viatge serà com si es realitzés per primera vegada.

Però, com pot ser això? Ho dèiem al principi i així ho creiem: és Déu que ens fa néixer, qui ens engendra a la vida nova i qui fa possible aquestes paraules: *ningú no pot entrar al Regne*

³ *Is 43,19.*

⁴ *Jn 3,5.*

de Déu si no neix de l'aigua i de l'Esperit ⁴. Néixer de dalt és endinsar-se en una manera diferent de viure. És entrar en la dinàmica creadora de Déu i fer possible amb ell que tot tingui vida en abundància, persones, comunitats, grups, pobles, natura, història, tot el que és creat.

Aquesta dinàmica de *deixar-nos néixer* suposa compromís per part nostra. Per això ens sentim en *camí imaginant creixements*, conscients de saber on som i a on volem arribar. Sabem que necessitem posar un èmfasi especial en alguns aspectes perquè la vida broti, així com també sabem que tot brot necessita cura, per això repetim una vegada i una altra que la vida *germina i es cuida*. No hi ha creixement sense poda, per això la nostra reflexió expressa sense parar el nostre desig de podar per a florir. Jesús ho sabia molt bé: *Jo soc el cep veritable i el meu Pare és el vinyater. Les sarments que no donen fruit, el Pare les talla, però les que donen fruit les neteja perquè encara en donin més* ⁵. Es tracta, doncs, d'anar traient, netejant tot allò que ens impedeix mantenir-nos unides a Déu. Podar implica un creixement integral en tot allò que som i, molt especialment, en l'amor que ens vincula amb Jesús i que ens arriba com a vida. I significa, al capdavant, reconèixer l'Esperit com Aquell que sosté la nostra lluita quotidiana. Així, i només així, naixem de nou... de l'aigua i de l'Esperit. I així florim.

⁵ Jn 15, 1-2.

1. VERS UNA ESPIRITUALITAT INTEGRAL I ECOLÒGICA

3. L'espiritualitat és inherent a l'ésser humà. De mica en mica hem anat prenent consciència que necessitem viure una espiritualitat integral, més global, establir una nova relació amb Déu i amb tot allò que existeix. Així ho deia bellament el papa Francesc: *És l'amorosa consciència de no estar desconnectats de les altres criatures, de formar amb els altres éssers de l'univers una preciosa comunió universal*⁶. *El sòl, l'aigua, les muntanyes, tot és carícia de Déu*⁷.

En el nostre món, l'espiritualitat està prenent força i hi ha moltes persones en recerca de sentit. Ens sentim caminant al costat d'elles i juntament amb els qui s'han cansat de cercar o no ho han fet mai. Sabem que l'Esperit acompanya aquesta marxa i ens encoratja a escoltar-lo. Es va obrint pas per revelar-nos qui és Déu, encomanant-nos fortalesa, revestint-nos de pau, conferint-nos sentit i valor a la vida, animant-nos a la més radical profecia i fent-nos sentir germanes juntament amb totes les criatures.

En camí imaginant creixements

4. L'experiència d'un Déu Trinitari i Creador que surt a trobar-nos en Jesús encoratja la nostra recerca i el desig de fonamentar la nostra vida en Ell i en el seu Projecte del Regne generador de vida.

⁶ *Laudato sí*, 220.

⁷ *Ibid.*, 84.

Cada document capitular ens ho recorda amb diverses expressions i matisos. A la carta del darrer CGA⁸ reconeixiem que constituïa una prioritat per a nosaltres aprofundir en una espiritualitat integral i ecològica, una espiritualitat *que ens provoqui un canvi de mentalitat vers una conversió ecològica del cor*⁹.

Al Capítol XXVIII ens han arribat els ressons d'un desig pregon de deixar emergir aquesta set que ens urgeix a «Néixer de Nou». Hem pres consciència que aquesta recerca i desig no han estat sempre el prioritari en la nostra vida, que hem descurat els mitjans que tenim per a fer-ho i hem alimentat a voltes una espiritualitat desvinculada de la vida i la Creació. L'individualisme va ocupant el nostre espai interior impedit el veritable trobament amb Déu i amb els nostres germans i germanes i impossibilitant l'obertura a tot allò creat.

Constatem que, en aquests anys, hem caminat a diferents ritmes en el procés de comprendre l'abast de l'espiritualitat integral. És cert que ens hem sensibilitzat de la seva urgència, però necessitem fer més passos en la vida quotidiana per a integrar-la, per arribar a sentir-nos part del planeta i en connexió amb tot allò que existeix.

Volem viure una espiritualitat que conreï la interioritat, el silenci i la indignació no violenta i propositiva. Aquesta indignació suposa conrear una determinada actitud davant situacions d'injustícia, violència o indiferència. En ocasions, davant els conflictes, reaccionem amb por i impulsivitat, agredint; en altres, en fugim o actuem amb revenges. La

⁸ *Una Altra Manera de Mirar – Dones Vedruna en una Església Sinodal, Profètica i en Sortida, CGA, 10 a 25 de abril 2021.*

⁹ *Ibid.*, 23

indignació no violenta ens porta a tenir en compte les necessitats de qui provoca el mal, perquè és el meu germà, la meva germana, i és algú tant humà com jo, encara que les seves accions no siguin humanitzadores. La no-violència transforma l'energia de la nostra indignació, ràbia i ira, en lucidesa que analitza la situació i en creativitat que proposa accions i canals nous per a combatre el mal i posar-li fre.

Desitgem afavorir una espiritualitat que integri vida-oració-vida des d'una mirada àmplia i profunda de la realitat, en l'horitzó d'unes relacions en harmonia amb el cosmos. L'experiència de Déu ens capacita per a un món relacional sa i madur.

Una relectura de l'experiència trinitària ens ajuda a *acompanyar processos d'humanització a partir de les relacions d'amor amb altres persones, amb el cosmos i amb el totalment Altre, el nostre Déu*¹⁰; inclina el nostre cor vers les persones que viuen en una situació de més gran vulnerabilitat; ens mou a repensar la globalitat de la nostra existència a la llum de l'Esperit i a discernir sobre les nostres opcions, estructures, projectes i pràctiques.

La vida germina i es cuida

5. Jesús proposa a Nicodem anar a on no coneix i així serà conduït i invitat a néixer a aquesta vida nova que se li ofereix¹¹. Aquest procés només el viu la persona que, en la trobada amb la Paraula, es deixa fecundar per ella per a néixer de nou. Com a Nicodem, la vida en l'Esperit ens va portant més enllà del que considerem com a «nostre», del que vivim

¹⁰ *Identitat i Missió, 3.1.*

¹¹ *Cf. Jn 3,3-8*

com a «costum», del que ja «sabem», del que «donem per suposat».

La nostra reflexió ens ha portat a aturar-nos en aspectes de l'espiritualitat integral i ecològica que poden ajudar-nos a créixer en harmonia amb tot allò creat.

Cura integral com a estil de vida profètic

6. Emergeix en nosaltres la necessitat d'una nova espiritualitat centrada en la compassió i la misericòrdia d'on surt la cura, el perdó i la reconciliació en l'experiència de “viure'ns” cada vegada més com a germanes.

De la vivència de la Ruah de Déu en cada criatura sorgeix la reverència, l'agraïment, el goig i el lliurament en gratuïtat al servei de la vida present i de les generacions futures. La Ruah ens capacita per a teixir complicitats i bastir ponts amb les persones que es troben als marges.

La minoritat evangèlica

7. En nosaltres va creixent la consciència de minoritat. No parlem, en primer lloc, en sentit numèric de ser cada vegada menys les qui escollim aquest estil de vida, d'anar quedant-ne poques. Parlem, més aviat, d'abraçar aquesta manera de ser que ens retorna el valor de la fe en les coses petites, en allò germinal, que ens situa *des de baix i des de dins*¹². És l'actitud dels *anawin*, la petita resta d'Israel que es manté fidel, i que enmig de les seves ferides, de la seva petitesa, fragilitat i reducció, manté la confiança en Déu.

¹² *Anunciar i defensar la vida*, 40.

El sentit de minoritat ens ajuda a viure sense ensurts la vulnerabilitat que ens constitueix. Ens fa més humanes, ens apropa i ens agermana. El papa Francesc¹³ ens recorda que és una oportunitat de trobada i de comunió amb Déu, amb tots els homes i dones, amb la creació.

La minoritat ens recorda que existeix una estreta relació entre els qui són més vulnerables i la fragilitat del planeta; entre economia, desenvolupament, cura de la creació i opció per les persones empobrides. Ens retorna el rostre del que som, criatures entre altres criatures, situades en l'univers no per estar al cim i al centre, sinó per a cuidar i servir.

Viure en minoritat evangèlica també suposa integrar la nostra situació de reducció numèrica, assumir les ferides que portem dins i les situacions difícils a les que hem de fer front. Tot ens és donat per a viure-ho com a oportunitat, per conjugar forces i posar el cor en el que és fonamental, confiades que l'Esperit de Déu és capaç de fer noves totes les coses¹⁴. La figura bíblica del Servent sofrent¹⁵ i Jesús Servidor i Ressuscitat van fressant el camí.

Viure en clau de discerniment

8. El discerniment com a actitud vital respon al desig profund que brolla de viure en fidelitat al do rebut com a moviment de l'amor que desitja respondre a l'Amor¹⁶.

¹³ Cf. Papa Francesc (2017): *Discurs als membres de les famílies franciscanes del primer orde i del tercer orde regular*.

¹⁴ Cf. Ap 21,5.

¹⁵ Cf. Is 42,1-9

¹⁶ Cf. Darío Mollá (2015): *Discernimiento: concretar el amor. Discernimiento y gobierno de personas en la vida consagrada*, en *Frontera Hegian*, n.º 94.

Caminar a l'aire de l'Esperit de Jesús ens demana revifar aquesta actitud de discerniment en les nostres opcions quotidianes. Això implica recrear i eixamplar la nostra mirada i la nostra escolta, passar del que és superficial a allò profund, atès que Déu es manifesta en la realitat personal, comunitària i social. Suposa, a la llum de la Paraula i en diàleg comunitari, poder compartir els sentiments i les mocions que aquest mirar i escoltar ens han provocat fins arribar a descobrir el somni de Déu que encoratja el nostre compromís i confereix esperança i fidelitat a la nostra vida.

En marxa amb moltes dones

9. Des de la Paraula i la Ruah podem regenerar el que moltes vegades veiem com a impossible i «tornar a néixer» com a dones il·lusionades pel Regne, disponibles per al canvi, encomanant esperança, il·lusió, transformant la realitat i transformant-nos nosaltres mateixes.

Ens sentim formant part d'una gran família en la qual les dones han apostat decididament per la vida.

Maria, dona contemplativa i dinàmica⁴⁷, dona de diàleg amb Déu, dona que va prendre la decisió d'obrir el seu ésser i les seves entranyes per ser portadora de la Paraula feta carn.

Maria Magdalena, deixeblla i apòstol que, travessant la nit, va anar a trobar el Ressuscitat per a proclamar la Bona Nova *i donar fe que la Resurrecció de Jesús reclama per sempre la vida en totes les seves formes*¹⁸.

⁴⁷ *Constitucions, 39.*

I, en les nostres arrels, Joaquina. La contemplació de la creu i de les persones sofrents de la seva època va constituir una dimensió forta de la seva espiritualitat. De la seva experiència de família, de les seves relacions amb germanes, laics i laïques, i de la seva obertura a l'Esperit, sorgeix en ella la saviesa de la cura. Amb Joaquina, ens sentim cridades a travessar avui la realitat de sofriment de la nostra història, descobrint-hi Jesús anorreat, fent tot el possible perquè hi hagi menys dolor en el món i més cura. Joaquina ens encoratja a néixer de nou a *l'esperit de pobresa evangèlica, d'oració i de caritat*¹⁹ que van viure les nostres primeres germanes.

Maria, Maria Magdalena i Joaquina sostenen les lluites de moltes dones que avui dia estan compromeses decididament per la vida. Algunes han estat assassinades per defensar minories ètniques, altres planten arbres sense repòs, altres recullen blat de moro en els deserts, altres sostenen la fe de les comunitats i són referència moral que ajuda a suportar les dificultats de la vida, altres es manifesten davant de Parlaments, altres criden que ja n'hi ha prou d'assassinats de dones i d'injustes desigualtats. Totes elles ens inspiren i ens apropen a Déu i amb totes elles volem seguir tenint cura de la Vida.

¹⁸ CLAR (2022-2025): *Mujeres del Alba*.

¹⁹ *Carta de S. Antonio Maria Claret a J. Caixal 5-IX de 1849.*

PODAR I FLORIR ²⁰

1.1. Seguir aprofundint en l'espiritualitat integral i ecològica per afavorir una cultura de la cura en les seves múltiples dimensions: cura d'una mateixa, de la comunitat, de les persones empobrides, malaltes. La cura del cosmos en les coses senzilles, de les plantes, dels animals. Assumir compromisos en defensa de la creació juntament amb altres organitzacions i persones, tenint cura de la justícia mitjançant gestos i actes senzills en la quotidianitat i a través d'accions que provoquin canvis decisius.

1.2. Aprofundir en allò que ens revela l'experiència de vulnerabilitat. Abraçar-la com a oportunitat per viure la minoritat evangèlica i crear sinergies en las quals potenciem i donem testimoni del valor de les coses petites.

1.3. Participar en accions amb altres tradicions religioses, conviccions o grups diversos. Compartir amb ells, acollint i oferint humilment els nostres valors.

1.4. Assenyalar temps i espais de recerca conjunta en discerniment. Conversació espiritual²¹, cercles d'escolta per a compartir el pas de Déu en la vida i missió i disposar-nos al canvi.

²⁰ «Podar i florir» ha estat la formulació escollida per la comunitat capitular per a anomenar les concrecions i línies de treball concretes a desenvolupar de cada un dels apartats d'aquest capítol «nous començaments». Així apareixerà en cada un dels set apartats.

²¹ La conversació espiritual és un trobada de profunda i curosa conversa. Es compon de dues habilitats: escoltar activament i parlar des del cor. Es cerca prestar atenció als moviments espirituals en l'altra persona i en una mateixa, romanent obertes a la presència de l'Esperit.

1.5. Cuidar responsablement temps i espais de silenci per a l'escolta de la Paraula i de la realitat, de manera que arribin al cor en diàleg profund amb el Senyor i vagin transformant les nostres vides. Estar atentes a la tendència a la dispersió i superficialitat que ens envolten.

1.6. Impulsar un estil d'oració comunitària viva, oberta, on compartim la Paraula i la vida, flexible en les formes i respectant els diferents ritmes que es poden donar en cada comunitat.

1.7. Cercar juntament amb altres comunitats, encaminades a tornar a les nostres arrels, per a discernir el que es va gestant i el que necessitem deixar anar, acollint amb creativitat aquest nou moment de la Congregació.

2. L'ART DE LA TROBADA

10. En la societat actual descobrim un anhel per assolir relacions que ajudin a acollir la complexitat i el canvi en la configuració dels espais de referència i en les vinculacions de grups i famílies. Enmig de grans canvis, ràpids i incontrolats, ens envaeix la incertesa i experimentem la dificultat per viure unes relacions sanes i guaridores que ens facin desplegar com a éssers humans. Per tot això, cal plantejar-nos com viure encoratjant una vida que aposta pel «nosaltres», en els llocs on som presents.

Tenim al davant el repte de dissenyar noves maneres de comprendre i de viure la vida en comú, oferint àmbits d'esperança i de sentit, on es revifi l'experiència del trobament amb Jesús en la certesa que *no hi ha res de veritablement humà que no trobi ressò en el seu cor*²².

En camí imaginant creixements

11. Vivim encara sota els efectes de la pandèmia del COVID-19, una pandèmia que també ha afectat de manera significativa la nostra Família Vedruna, ja sigui suscitant pors, qüestionant moltes seguretats o urgint a repensar el sentit de la vida. Així mateix, ha posat en relleu com n'és d'insubstituïble la trobada «cara a cara», el contacte humà, l'abraçada. A tot arreu se'ns imposa la realitat de la nostra pròpia debilitat humana, marcada sovint per ferides que la vida ens ha anat deixant i que es manifesten a molts nivells. Ens costa prendre consciència i reconciliar-nos amb això, fet que, molt sovint, provoca conflictes en les relacions.

²² *Gaudium et Spes, 1.*

Som en relació, creades per amor. Reconeixem que, gràcies a la trobada, creixem en capacitat de diferenciar-nos i d'establir relacions. Ens despleguem posant en joc l'alteritat constitutiva del nostre ésser. Estem cridades a la responsabilitat de la relació, de la construcció conjunta del nostre món, sense deixar fora ningú.

En el més profund del nostre ésser creient hi ha el sentit relacional. El mateix Jesús mostra amb la seva vida com la relació amb el Pare, en l'Esperit, travessa cada decisió quotidiana o de cruïlla que pren en el camí que va recorrent.

Des de la relació i vincle amb Jesús, no se'ns fa estranya la pregunta: *on és el teu germà?, on és la teva germana?* L'acollim com a part del projecte a què ens comprometem en el seguiment a Jesús. I és des d'allí on apostem per unes relacions sanes i guaridores que ens inviten a viure en veritat, a ser nosaltres mateixes, a elaborar tot el que se'ns desvetlla en les relacions, reconeixent moments de satisfacció i creixement i identificant situacions de conflicte. D'aquesta manera, apostem per generar unes relacions que permetin als altres ser, amb la consciència que relacionar-se bé és una decisió que cal renovar sovint. Ens reconeixem, per tant, invitades a ser *radicalment germanes* i a ser presència comunitària significativa.

La vida germina i es cuida

El conreu de la relació amb Déu

12. La vida consagrada està cridada a viure la relació amb Déu com a eix configurador de l'existència. L'experiència de l'escolta atenta a l'Esperit ens urgeix a qüestionar-nos la nostra inèrcia en la relació amb Ell i a aprofundir en la seva presència contínua en totes les realitats. Això ens porta, al mateix temps, a plantejar-nos la novetat de la trobada amb Déu i a viure de manera unificada amb nosaltres mateixes, amb altres persones, amb la vida, amb el cosmos.

Des de Déu, podem celebrar la vida en les nostres comunitats, potenciar el creixement en esperança amb sentit humà i creient, i viure l'agraïment com a manera de ser. Des de la relació amb Déu, el discerniment esdevé una actitud permanent en nosaltres. En escolta profunda i profètica cerquem connectar amb el desig de Déu per a cada esser humà i per al nostre món, i fer-lo realitat.

Una vida en sinodalitat

13. La sinodalitat és caminar, pregar, somniar i participar juntes. És un camí de discerniment en comú a l'escolta de l'Esperit. És una crida a la conversió personal, comunitària i eclesial que té com a objectiu la construcció d'un món més just i igualitari, la construcció d'una comunitat eclesial fraternal, sororal i missionera al servei del bé comú.

En el nostre context eclesial, ens plantegem com avançar en l'expressió de la sinodalitat en la nostra manera de ser Església i de viure com a Família Vedruna. Volem adoptar

una posició crítica i constructiva, arriscar-nos a prendre la paraula i mantenir posicionaments que no siguin submisos, sinó inclusius. Volem participar amb altres homes i dones que sostenen l'Església com a expressió evangèlica enmig del clericalisme que roman, resorgeix i exclou. Necessitem comprometre'ns en l'aportació d'un llenguatge i expressions noves en les celebracions litúrgiques. *En aquest moment històric sentim amb força la crida a caminar en sinodalitat com les primeres deixebles que acompanyaven Jesús, itinerants, les quals, escoltant la seva Paraula, van canviant la seva manera de ser i estar, prenent decisions i participant del lideratge compartit*²³.

La relació, en el cor de tot

14. Les relacions enteses com a connexió, correspondència, tracte i comunicació tenen lloc en una gran varietat de contextos. El carisma rebut també té a veure amb les relacions. És vocació i con-vocació. Aquest aspecte ens situa en la crida a portar més lluny la interrelació, descobrint l'espai on la trobada transcendeix i podem viure el «nosaltres». Des d'aquí assumim el do i la tasca de la *interdependència*, element clau en les relacions comunitàries.

Ens reconeixem comunitats que viuen amb la consciència de ser *fragilitats habitades*. És una esperançadora manera de parlar tant de la condició humana com de la dels grups i comunitats que, certament, poden trencar-se, però se saben habitades, ensems, per la incondicional presència de l'Esperit. Precisament perquè podem trencar-nos i fer-nos mal, necessitem posar el perdó i la reconciliació en el centre

²³ UAMM, 8.

de les nostres relacions com una condició necessària per a recrear la vida en comú.

Ens cal també viure en llibertat, sense quedar atrapades en actituds de superioritat o de sotmetiment i incorporar en la vida de comunitat l'hàbit d'aplicar pensament a allò que vivim personalment, com a comunitat, com a Família Vedruna, com a poble, com a món, en una actitud de recerca fins a trobar el que més s'acosta a la veritat i la justícia.

Totes nosaltres necessitem avançar en l'aprenentatge i exercici d'unes relacions cada vegada més sanes. Coneixem les dificultats que a voltes vivim i que tant entorpeixen la vida. Per això cal comptar amb un acompanyament grupal –facilitat per la Congregació– que permeti a la comunitat aprofundir la vida i missió, acollir diferències i activar l'experiència de la convocació, esvair dificultats i ajudar a transcendir-les. En realitat, tota comunitat necessita ser acompanyada per a seguir desplegant possibilitats.

Viure'ns com a comunitat en maneres diverses

15. La manera de viure'ns com a comunitat es va enriquant a mesura que la vida canvia i van sorgint noves necessitats. Volem esmentar aquestes maneres per conferir-los més visibilitat, afavorir-les i agrair la riquesa de vida que s'hi desplega. Algunes ja tenen un llarg recorregut, unes altres són més incipients.

Es pot tractar de comunitats Vedruna obertes a l'acolliment de seglars o laics, homes o dones, que comparteixen sota el mateix sostre vida i missió, oració i aprofundiment. Un projecte de missió comú les reuneix en la diversitat de tasques de cada membre.

També hi ha comunitats que potencien la interculturalitat. Acullen persones en situació de drets humans vulnerats, comparteixen vida, somnis, sofriments. Se senten comunitat amb totes elles, creant espais segurs d'enriquiment i acollida mútua.

Hi ha comunitats que s'obren a l'acollida de joves per compartir la vida en moments específics del seu moment vital o per oferir-los la possibilitat d'una experiència durant un temps determinat.

Altres comunitats potencien els aspectes intercongregacionals. Des de carismes diferents comparteixen vida i missió i reflecteixen el rostre del seguiment de Jesús en les seves múltiples formes i matisos.

Existeixen comunitats que participen en projectes de missió semblants. Cada comunitat és autònoma. Juntes potencien els esmentats projectes, aportant cadascuna el que pot, persones, carismes personals, possibilitats materials, etc.

Esmentem també les comunitats integrades per germanes de diversos continents que fomenten l'intercanvi de riqueses humanes i culturals de la Família Vedruna, cada vegada més plural. O aquelles germanes que desitgen viure per un temps una experiència intercultural en comunitats d'altres continents.

En ocasions, les comunitats creen cercles de suport per dotar-se d'un equip extern de coordinació, animació i administració. En altres, es configuren amb diverses presències, vivint en diferents cases i en llocs diversos, compartint un projecte comú que es desplega en llocs diversos.

Totes aquestes maneres de viure com a comunitat i altres que poden néixer contribueixen a augmentar el cabal de fraternitat en el món.

PODAR I FLORIR

2.1. Encoratjar diverses maneres comunitàries de pregar i celebrar, més vinculades a la vida i missió, obertes a altres persones i grups. Aprofundir i compartir la Paraula de Déu, de manera que ens faci contemplar la història des del seu cor i ens hi impliqui.

2.2. Propiciar comunitats que siguin llocs de referència en la recerca de Déu i en la recerca de sentit, com ho foren les relacions i cercles que va propiciar Jesús amb la seva manera de relació.

2.3. Generar espais comunitaris per seguir processos, conèixer, compartir significats, implicar-nos en la presa de decisions quotidianes, fer-nos coresponsables de la missió en actitud d'escolta activa i en circularitat.

2.4. Comprometre'ns en moviments de dones que s'impliquen en la creació de relacions sanes, que treballen activament per erradicar la desigualtat, els abusos o la indiferència en la societat i en l'Església.

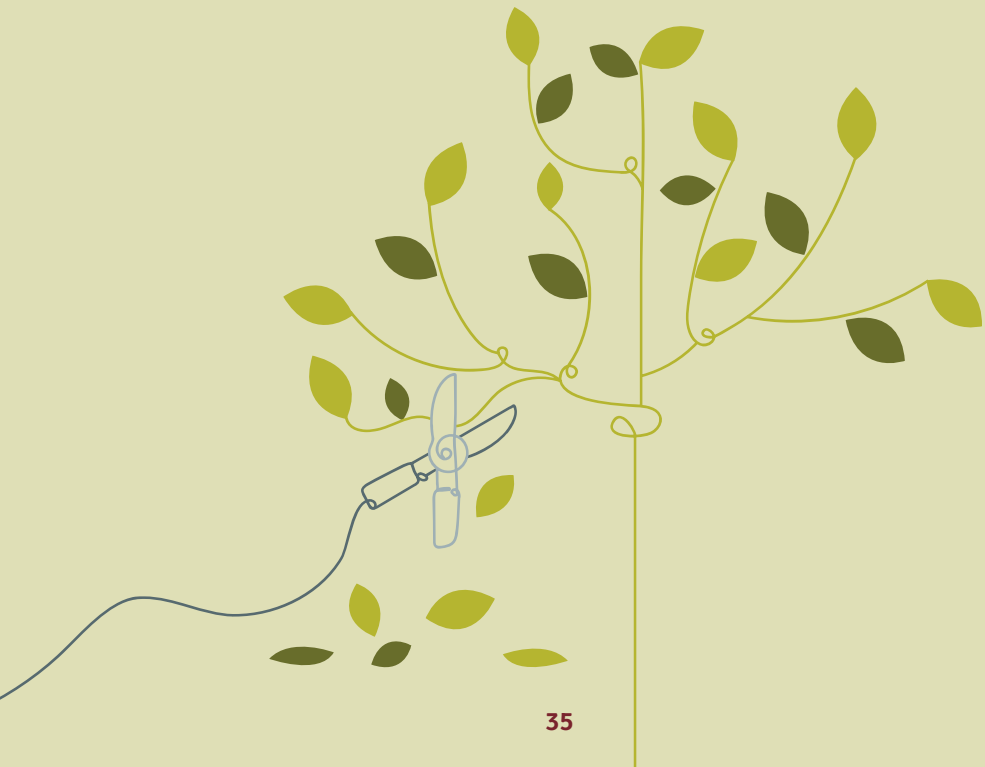
2.5. Promoure relacions de cura i actituds no violentes, situant-nos amb fermesa davant el maltractament i l'abús en totes les seves expressions, dins i fora de la comunitat.

2.6. Tenir cura de la nostra salut integral en qualsevol etapa de la nostra vida. Animar la responsabilitat i decisió personal de guarir les pròpies ferides amb un treball de reconciliació. Demanar, animar a comptar amb l'ajuda professional quan calgui i facilitar-la des de la Congregació.

2.7. Revalorar la cultura de l'acompanyament personal i grupal, comptant amb germanes qualificades de la nostra pròpia Família i amb altres persones.

2.8. Reprendre el valor del projecte comunitari com a garantia per a integrar tot allò que anima la vida. Assegurar en les nostres comunitats la Formació permanent.

2.9. Donar suport a les diverses modalitats de comunitat segons el context i la realitat de cada Província/Delegació.

3. MISSIÓ CREADORA

16. Ens sentim cridades com a Família Vedruna a néixer de nous de la missió creadora, única i compartida per continuar fent possible en el món que tothom tingui vida²⁴.

En el llenguatge bíblic, parlar de Déu Creador és evocar els orígens, el principi en què, del no-res va sorgir tot el que existeix. Dir avui *missió creadora* és una manera de sintonitzar amb la potència de vida de Déu. És entrar en la seva dinàmica creadora fent possible amb Ell que tot tingui vida a desdir, persones, comunitats, grups, pobles, natura, història, tot el que ha estat creat.

Aquesta força creadora de Déu i la missió que ens confia la vivim en una realitat social fragmentada. Les nostres pròpies comunitats experimenten amb força la vulnerabilitat. I és precisament en aquesta situació en la que ens sentim cridades a ser cuidadores, incloents i profètiques. Ens asseiem a la taula de l'escolta i del diàleg en comunitats intergeneracionals, intercongregacionals i interculturals. Des d'aquí volem respondre amb creativitat a les noves necessitats dels nostres pobles. I tot això caminant juntament amb altres, entreteixint relacions de tendresa que enforteixen la xarxa de solidaritat i cura amb tota la creació.

Fem possible una vida que germina quan assumim un estil senzill, proper i solidari. Cerquem els mitjans per a una economia sostenible, oberta a allò nou que neix amb el profund desig d'engendrar vida.

²⁴ Cf. Jn 10,10.

En camí imaginant creixement

17. Apostem per una missió compartida i sinodal que ens permet ampliar la mirada, eixamplar el cor i viure el do de la fraternitat, de la sororitat, de l'acollida de la diversitat, del respecte i de l'amor recíproc, treballant per la justícia i la pau²⁵.

Vivim una missió compartida en l'Església des del ser cridades a crear comunitat que viu la diferència com a gràcia i afavoreix l'harmonia que resulta de la trobada, la comunicació i el vincle.

També ens situem en una missió compartida a les perifèries, on experimentem el repte que les nostres presències i activitats apostòliques caminen vers la sostenibilitat. Volem seguir presents en contextos on la vulnerabilitat es fa més palesa, contextos que necessiten més recursos humans i ajut econòmic per a sostenir-se. Tenim el desafiament de créixer en coresponsabilitat sabent-nos part d'aquesta missió.

La vida germina

18. La **dimensió educativa del Carisma** la vivim en la diversitat. Estem inserides en l'educació formal i en accions educatives dutes a terme en espais alternatius, en lideratge circular, juntament amb altres persones i organitzacions compartint projectes comuns de formació, evangelització i compromís social.

²⁵ Cf. IM, 5.

Com a Família, ens hem unit al Pacte Educatiu Global sumant esforços a escala mundial per formar persones que reconstrueixin la societat amb una humanitat més fraterna. Amb paraules del papa Francesc: *coneixem el poder transformador de l'Educació*²⁶. A la llum de les aportacions del Pacte Global ens sentim invitades a actualitzar la Proposta Educativa Vedruna.

Treballem juntament amb tota la comunitat educativa per a donar preferència als qui viuen en situació de més gran vulnerabilitat. Des de les nostres arrels i el nostre ésser, ens situem a favor de la vida que creix en les coses petites. Des de la nostra opció preferencial pels joves²⁷, volem tenir cura d'ells i de les seves famílies, sigui quina sigui la situació en la que es trobin. Volem protegir la seva integritat personal prestant especial atenció a les realitats actuals que provoquen un sofriment més gran (assetjament escolar, salut mental, violència, discriminació...).

En la diversitat de les nostres plataformes educatives ens impliquem i comprometem en la cura de la casa comuna, cridades a convertir la cultura del descartament en cultura d'inclusió i obertura.

La vida es cuida

19. La cura de la vida ens mou a un desig pregon de justícia i fraternitat que ens porta a sumar-nos a les causes per la

²⁶ *Missatge del Papa Francisco als participants del Global Compact on Education a la Pontificia Lateranense, 15/10/2020.*

²⁷ *Mística i profecia, 30*

defensa de la dignitat de la persona, promovent el seu desenvolupament ple i integral²⁸.

La **dimensió guaridora del Carisma** es renova avui en clau de cura, cap enfora i cap endins. Joaquima va viure profundament l'espiritualitat de la cura. Res quedava fora de la seva abraçada guaridora: la família, les germanes, les comunitats i, especialment, les persones descartades del seu temps.

Avui, en algunes realitats de la nostra societat, es fa cada cop més palesa la ferida de la buidor de sentit. L'expressió més extrema és l'augment del suïcidi en els joves. Ens sentim cridades a reimaginar espais per a recuperar el sentit, atès que la buidor també ens pot afectar personalment i comunitàriament. Curar les ferides de l'ànima és tan urgent com curar les del cos.

En aquest moment, amb una mirada més àmplia, ens comprometem amb l'ecologia integral pel que fa a la nostra dimensió guaridora com a forma de la cura recíproca entre nosaltres i la mare terra. Déu ens capacita per a unes relacions sanes i madures amb tot allò creat. Tenim cura de la vida amb lucidesa, compassió i amor.

En la nostra Família i davant la realitat de vulnerabilitat que experimentem, sentim la urgència de cuidar-nos en totes les etapes de la vida procurant mitjans i processos guaridors, promovent l'esperança i l'alegria.

²⁸ /M, 3.3.

La vida floreix

20. Joaquina de Vedruna ens mostra la seva manera humil, senzilla, i propera d'entrar a les perifèries del seu temps, en hospitals i cases de caritat, en l'atenció educativa a la dona, donant resposta a les necessitats dels pobles.

Assumim i entenem la **dimensió alliberadora del Carisma** com un repte i una tasca compartida per tota la Família Vedruna. Des d'aquesta perspectiva, entenem millor el do d'abraçar un nou temps per somniar juntament amb tota la humanitat nous espais i nous llocs on visquem la lògica evangèlica del respecte i de l'amor recíproc²⁹.

Anem fent camí juntament amb altres dones. La cooperació, l'empatia i les nostres habilitats comunicatives per a generar relació i vincle en el viure quotidià són fortaleces en les situacions més adverses i, moltes vegades, en camins innovadors de solució.

Les dones afrontem múltiples formes de discriminació en la vida privada, pública i política, un risc més elevat de pobresa i un poder limitat de negociació i d'accés als recursos. Malgrat aquestes barreres, estem promovent amb decisió iniciatives que transformen la societat vers una més gran justícia social, igualtat de gènere i sostenibilitat. Moltes dones se senten vinculades amb la cura del medi ambient i contribueixen a trobar solucions per poder transitar vers un món més just.

²⁹ Cf. IM, 5

Volem, com Joaquina, seguir participant amb les dones en processos de promoció i alliberament. Ens sentim plenament implicades amb elles com a dones que som, mitjanceres de l'acció de Déu en el món, aportant tendresa, proximitat, escolta i acollida incondicional amb coratge, valor, força, resistència, intel·ligència i totes les capacitats que Déu ha posat en nosaltres a favor de l'amor.

Desitgem que els nostres espais de missió siguin escenaris possibilitadors de trobada en defensa de la vida, on es teixeixin xarxes amb fils de cura i tendresa. Volem abraçar i acollir infants que viuen en situació de gran vulnerabilitat, al carrer, en orfenesa i abandonament, víctimes i supervivents de violència i abús sexual, treball infantil i tràfic.

Reafirmem que, com a dones en l'Església, és hora d'empoderar-nos i exercir un lideratge compartit. Caminem en sinodalitat en els nostres pobles i ciutats, en les nostres parròquies, realitzant accions socials i pastorals. Volem romandre en l'afany pel reconeixement dels nostres drets i assolir una vida digna que manifesti el rostre femení de Déu.

En les perifèries existencials i geogràfiques

21. Revifem el nostre compromís amb els **moviments migratoris i de refugiats** que afecten a molts països. *Cal enfortir la cooperació per a oferir condicions de vida digna a cada persona que migra*³⁰. Desitgem tenir una mirada global a la realitat per poder actuar localment i impulsar un camí de relats compartits que enforteixi les nostres arrels.

³⁰ *Ibíd.*, 4.5

La realitat dels **pobles autòctons** també ens situa a les perifèries. Estem caminant en alguns llocs amb ells i amb organitzacions internacionals que treballen per les seves causes, relacionades en molts casos amb la cura de la mare terra. Tal com ens recorda *Laudato sí: La cura del medi ambient i la cura dels pobres són “inseparables”*³¹.

Necessitem conrear una interioritat que ens ajudi a superar la indiferència davant els altres i sentim la crida a ser profètiques amb denúncies ben construïdes, propositives i constructives on es palesi que justícia i drets humans són quelcom inseparable. Sumem la nostra **Veü Vedruna** a la dels qui estan compromesos en aquestes realitats.

En interconnexió

22. Com a Família, anem fent camí en la **dimensió inter**. Vivim la missió en comunió: germanes, laiques i laics i seglars vinculats a la Família, promovent i diversificant nous lideratges i serveis a partir de la riquesa de la pluralitat. Vivim l'oportunitat d'expressar, mitjançant xarxes missioneres i itinerants, l'opció radical de servir enmig de contextos exclosos o vulnerables, fronteres existencials on es lluita i s'arrisca la vida per la vida.

Reafirmem així el nostre compromís per la interconnexió entre cultures diverses i entre congregacions o amb altres institucions. Caminar junts ens humanitza i agermana. També volem generar espais de diàleg amb altres religions i

³¹ LS, 10

confessions des de la nostra pròpia fe. Reconèixer la presència de Déu més enllà de les nostres fronteres religioses és una oportunitat perquè la fe esdevingui vehicle d'encontre, és una manera de col·laborar en la construcció d'un món més humà i pacífic.

PODAR I FLORIR

3.1. Seguir impulsant el Pacte Educatiu Global en els centres educatius i a partir d'aquest actualitzar la Proposta Educativa Vedruna (PEV)

3.2. Obrir espais per compartir experiències educatives en l'àmbit provincial i continental. Aprofitar plataformes virtuals per compartir experiències i projectes on infants i joves siguin els protagonistes.

3.3. Cuidar i protegir la vida en totes les seves manifestacions. Impulsar el treball amb organitzacions que estiguin a favor de la cura del planeta i de la valoració de la persona com a béns universals.

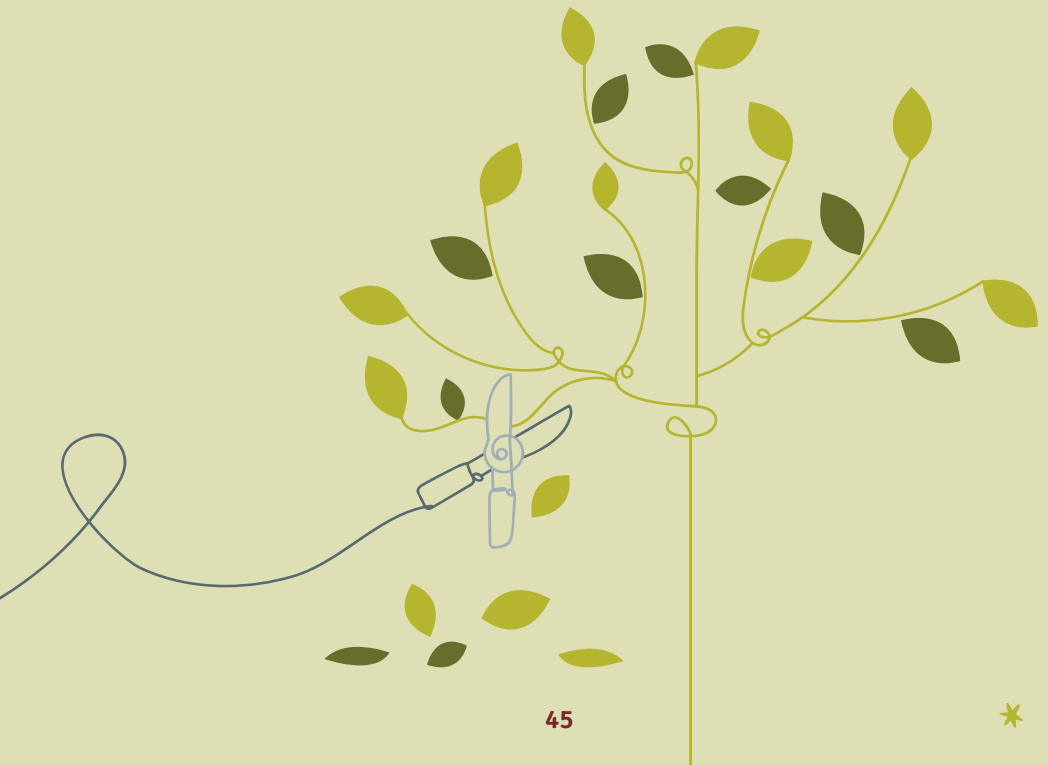
3.4. Crear programes de prevenció per a la cura destinada a nens, joves i famílies. Elaborar i actualitzar periòdicament els protocols de protecció (cultura de la cura i bon tracte) a cada país. Promoure una formació personal per a la cura, per un envelliment actiu i fecund. Crear espais de sentit que ajudin a viure.

3.5. Enfortir la nostra Veu Vedruna, adaptar la proposta a cada Província/Delegació per respondre amb fidelitat al projecte amorós de Déu fent pública la nostra veu en defensa de la vida. Viure solidàriament les conseqüències de pronunciar-nos.

3.6. Utilitzar les xarxes i els mitjans digitals per aconseguir una millor interconnexió en missió. Participar activament en les publicacions Vedruna i en les propostes de la comissió de comunicacions.

3.7. Crear la missió amb els fils de la sinodalitat. Promoure experiències misioneres conjuntes amb altres comunitats, amb germanes, laics i laiques Vedruna i altres col·lectius.

3.8. Promoure el moviment de germanes dins del mateix país i entre Províncies/Delegació per afavorir el dinamisme comunitari, l'enriquiment de la missió i l'enfortiment de les diferents presències. Potenciar nous projectes i comunitats amb germanes de diferents continents, donant així una resposta més global a la missió de la Família. Recolzar entre totes les presències de frontera que es troben en situació de major fragilitat.

4. FAMÍLIA CARISMÀTICA - CAMINAR AMB ELS JOVES

23. Som dones, germanes, que ens reconeixem part de qui, essent hereves i hereus del Carisma Vedruna que ens fa Família, compartim en coresponsabilitat els nostres dons construint el Regne de Déu³². I formem part d'una família més àmplia, l'Església. En ella compartim una fe i un baptisme que ens converteixen en companyes de camí, sentint-nos, ensems, part de la família universal, la humanitat.

Caminem en comunió i ens comprometem amb els joves, els acompanyem en les seves diverses realitats geogràfiques i vitals, i encoratgem la **cultura vocacional** per afavorir l'ambient propici perquè cada persona respongui al Senyor. Com Joaquina de Vedruna, que va iniciar la seva obra invitant i acollint noies a casa seva en resposta a la seves recerques, nosaltres ens arrisquem des del testimoniatge encomanadís de vida, invitant explícitament a experimentar l'alegria de seguir el Senyor en aquesta Família.

Família Carismàtica i Caminar amb els joves són dues dimensions de la nostra Família que han estat accentuades en la sala capitular després d'haver escoltat totes les veus de tots els continents. Ambdues dimensions estan vinculades mitjançant una clau essencial també repetida, la necessitat d'encoratjar la cultura vocacional, de viure amb profunditat la vocació personal i fer-ho en Família a partir de la identitat pròpia de cadascú en les diverses experiències de pertinença.

³² Cf. UAMM, 15; IM, 4.1.

Les qui pertanyem a aquesta Família som garants del Carisma rebut com a llegat. Tots i totes som responsables de col·laborar amb la Ruah perquè perduri en el temps, en la vida i missió en la qual s'encarna, en les seves múltiples i variades formes en els quatre continents.

En camí imaginant creixements

24. El que ens identifica com a Família Carismàtica és més que una vinculació formal, institucional o jurídica. És l'experiència d'haver estat colpida per una trobada amb Jesús, el Bon Jesús de Joaquina, i el seu projecte viscut en clau Vedruna.

Partint d'aquesta consciència desitgem **semmbrar aquestes llavors:**

- articular-nos com a Família Carismàtica en els àmbits local, provincial i general i estrènyer llaços entre els qui en formem part;
- encoratjar el testimoni atge alegre en l'opció de vida religiosa;
- superar certa desafecció i manca de pertinença Vedruna;
- enfortir l'opció per la cultura i promoció vocacional;
- seguir acompanyant persones joves;
- comptar amb comunitats que tinguin com a missió específica caminar amb els joves.

Somniem que en el proper sexenni **germini i creixi un temps nou** en el qual visquem amb força el sentit de Família Carismàtica Vedruna, amb consciència de ser hereves i hereus del mateix Carisma i responsables que doni fruits en el món. Somniem

treballar junts en missió, formar-nos junts, compartir la fe i, en alguns casos, vida comunitària. I tot això, fer-ho com a família àmplia, agermanades amb uns i altres abraçant les diferències i essent signes de comunió i fraternitat amb altres congregacions, institucions, religions, etc.

Així, la Cultura Vocacional impregnarà la nostra Família, alimentarà la nostra identitat i pertinença i ens estimularà a anunciar la Bona Nova essent testimonis de Jesús encarnat en el nostre món. Assumim els desafiaments de la missió amb joves i de llur formació. Ells i elles segueixen essent els destinataris preferents de la nostra acollida, acompanyament i anunci. Caminar junts en clau sinodal els facilitarà trobar el seu lloc en el món i respondre a la seva vocació personal.

La vida germina i es cuida

CARISMA COM A LLEGAT

Identitat i pertinença

25. *Ser filles i fills, germanes i germans, constitueix la nostra identitat més profunda, és el cor de la nostra Família Carismàtica*³³.

En els darrers documents congregacionals hem fet visible la crida urgent a aprofundir en la nostra **identitat carismàtica** retornant a les fonts i establint un diàleg amb la realitat per respondre en fidelitat creativa. Afirmem que el Carisma Vedruna expressa una manera singular de viure i fer experiència de Déu ara i aquí. Desitgem ser testimonis

³³ /M, 3.1.

del Bon Jesús als marges dels nostres contextos i més enllà, revifant el sentit de pertinença i identitat Vedruna i encomanant l'alegria de formar part d'aquesta Família.

Emergeix la necessitat de créixer en **coresponsabilitat**, acompanyant-nos mútuament, *de tal manera que es calés foc en cada una i l'amor de Déu entrés de tal manera que ja mai més no se'n pogués anar*³⁴. Volem estrènyer llaços de família, conèixer-nos més i crear vincles entre nosaltres per a promoure dinàmiques, estructures i experiències que ens permetin escurçar les distàncies geogràfiques i culturals.

Com a Família Vedruna, desitgem seguir fent passos *per a estrènyer llaços d'unitat, de projectes comuns, d'esperances compartides*³⁵. Dir Vedruna és dir pluralitat, acolliment de la diversitat.

El «nosaltres carismàtic»

26. *El carisma és un do per a l'Església i el vivim des de diverses vocacions, la Vida Religiosa i altres formes de vida cristiana. Ningú pot pretendre apropiarse del carisma. Estem vinculades de diverses maneres al mateix do que ens fa Família Vedruna en missió*³⁶.

Vivim un moment congregacional en què anem fent passos d'unitat en allò que és profund. La diversitat es comprèn com a riquesa i hi ha harmonia en la diferència.

³⁴ Ep. 97.

³⁵ Fratelli tutti, «Oració al Creador».

³⁶ IM, 4.1.

Anteriorment ja hem expressat amb claredat el desig que tenim de reconèixer i entrelaçar les **diverses vinculacions** amb les que ens constituïm com a Família Vedruna i amb qui compartim missió en diverses plataformes educant, guarint i alliberant³⁷. *Mirant la nostra Família, hi identifiquem diversos grups i experiències de vinculació Vedruna: Germanes, Laïcat Vedruna, Voluntariat, Agents de l'educació, de la salut, de la pastoral, de la qüestió social, amics i amigues, religiosos i religioses amb qui compartim missió i sentit de família*³⁸.

Som conscients que, en el camí com a Família Carismàtica, ens cal fer passos del «jo» al «nosaltres», de l'autoreferencialitat a la reciprocitat que enriqueix i enforteix la diversitat de grups a l'entorn del carisma, un do que demana ser compartit perquè és de tota l'Església i per al món, tal com recull *Identitat i Missió: El carisma Vedruna, obra de Déu, és un regal per a la Família Vedruna i per a tota la humanitat. Com a Família Carismàtica sentim la crida a celebrar-lo, viure'l i comunicar-lo per a la construcció del Regne*³⁹. Això ens encoratja a passar també del “nosaltres carismàtic” al “nosaltres eclesial” i amb tota la família humana.

MISSIÓ COMPARTIDA COM A FAMÍLIA CARISMÀTICA EN CLAU SINODAL

27. A la Família Vedruna també va canviant la manera de veure la realitat. En diàleg progressiu i constant entre Carisma i realitat, es manté oberta a noves crides que li arriben des

³⁷ Cf. *Família Vedruna Casa de Portes Obertes*, 19.

³⁸ *IM*, 3.

³⁹ *Ibíd.*, 2.2.

*dels diferents contextos i cultures en què està immersa. Des d'aquí va donant resposta a les diferents realitats de missió*⁴⁰.

Aquesta nova mirada ens ha invitat a obrir la nostra Casa Vedruna i a viure la vida com a missió amb un estil alegre, senzill, humil, fratern i diligent. Una missió compartida amb altres des d'un **procés i camí sinodal**, com a Església, en discerniment, des de la contemplació de la realitat i mirant amb esperança, sabent-nos germanes i germans de tota la humanitat⁴¹.

Reforcem el que hem senyalat en els nostres documents anteriors sobre el camí inter que ja hem iniciat amb altres congregacions, institucions religioses, moviments socials i eclesials, etc. Desitgem avançar en el camí de diàleg i trobada des de la sinodalitat que ens agermana.

FORMACIÓ

28. La formació és un punt clau en aquest néixer nou com a Família Carismàtica. Desitgem avançar en un projecte comú de formació i potenciar la cultura vocacional.

En concret, seguir caminant amb els joves requereix una formació específica en pastoral, lideratge compartit i carisma. Per això, calen recursos, temps i un assessorament especialitzat per tal de donar-hi resposta. Aquesta formació possibilitarà que joves, educadors i els qui formen part de les nostres **plataformes pastorals** puguin esdevenir animadores i animadors, acompanyants d'altres joves.

⁴⁰ *Ibid.*, 4.

⁴¹ *Fratelli tutti*, 180.

La formació és, ensems, un mitjà per crear la **xarxa provincial i interprovincial** que desitgem consolidar en aquest sexenni.

JOVES

29. *Caminar amb els joves* és una opció preferencial de la nostra Congregació⁴² i estem convençudes que ha de seguir essent així. Per això, cal que tot allò referent a la Pastoral/Missió Juvenil i a la **cultura vocacional** s'inclogui en les reflexions, recerques i decisions que es duguin a terme en l'àmbit general i en el de cada Província/Delegació.

Tots els joves, sense excepció, són destinataris preferencials de la nostra missió. Seguim al costat seu en els nostres barris, pobles, escoles, parròquies, grups, voluntariats... Volem aprendre els seus llenguatges, compartir els seus somnis i travessar juntament amb ells les seves nits. A tots i a totes volem anunciar-los la Bona Notícia, acompanyar-los en les seves recerques i, segons el context, mostrar-los Jesús com el qui pot donar sentit a les seves vides. Aquesta és la millor notícia que podem oferir-los.

De tots els continents ens arriba la invitació que cadascú i cadascuna de nosaltres ens sentim implicats en el conreu de la cultura vocacional. Refermem que és *vida en missió i no una tasca. Pertoca a totes, no solament a les germanes i els laics que més directament caminen amb els joves*⁴³.

⁴² MP, 30; FVCPA, 15.

⁴³ FVCPA, 8.

Encoratgem el **testimoniatge personal i comunitari** que convida *al vine i ho veuràs*⁴⁴ amb què Jesús respon els interrogants i recerques dels qui s'apropen. Una vida alegre, senzilla, acollidora i de portes obertes pot ser la millor invitació que rebin els joves, el rostre visible del Déu que els estima. L'edat no serà un límit. Els joves troben en les germanes, laiques i laics de més edat escolta, testimoniatge i referència per a llurs vides. Totes i tots ens impliquem des de les nostres possibilitats.

Veiem la necessitat que a les Províncies/Delegacions hi hagi **projectes específics** d'acollida a joves i que es consolidi la xarxa d'acompanyament. Un **acompanyament** de qualitat que asseguri el procés de creixement de cada jove. Des de la realitat social actual, creiem que cal prestar especial atenció als qui són víctimes de qualsevol tipus d'abús i als qui s'enfronten a trastorns mentals, addiccions tecnològiques i digitals, assetjament, recerques d'identitat de gènere... amb tot allò que comporta d'interrogants, confusió, soledat, aïllament o depressió. Això ens fa eixamplar el nostre acompanyament en l'àmbit familiar i social en aquells llocs on se'ns faci possible. Desitgem encoratjar la cura personal en totes les seves dimensions.

Tot això requereix equips humans preparats i recursos econòmics suficients. Encoratgem a la coresponsabilitat, generositat i creativitat, cercant formes alternatives de sosteniment d'aquest compromís en el temps, on totes les parts hi estiguin implicades.

⁴⁴ Jn 1,39.

PODAR I FLORIR

4.1. Possibilitar que cada Província tingui un equip (de laics, laiques i germanes) de PJV/MJV, en el qual un membre es dediqui especialment a la promoció vocacional i a la seva articulació internacional (amb la Comissió Intercontinental de PJV/MJV). Que, almenys, una comunitat es dediqui expressament a l'acolliment i acompanyament a joves i que es faci possible una experiència compartida com a Família Carismàtica (una comunitat de vida o mixta, un projecte de missió compartida, estades temporals, etc.).

4.2. Fer-nos responsables de la nostra formació en carisma i identitat, pastoral juvenil, acompanyament i lideratge compartit, aprofitant les possibilitats i oportunitats que existeixen en cada realitat.

4.3. Considerar el finançament dels projectes pastorals i de la formació en clau de sostenibilitat, creativitat i coresponsabilitat.

4.4. Seguir reflexionant, com a Família Vedruna, què entenem per **Família Carismàtica**.

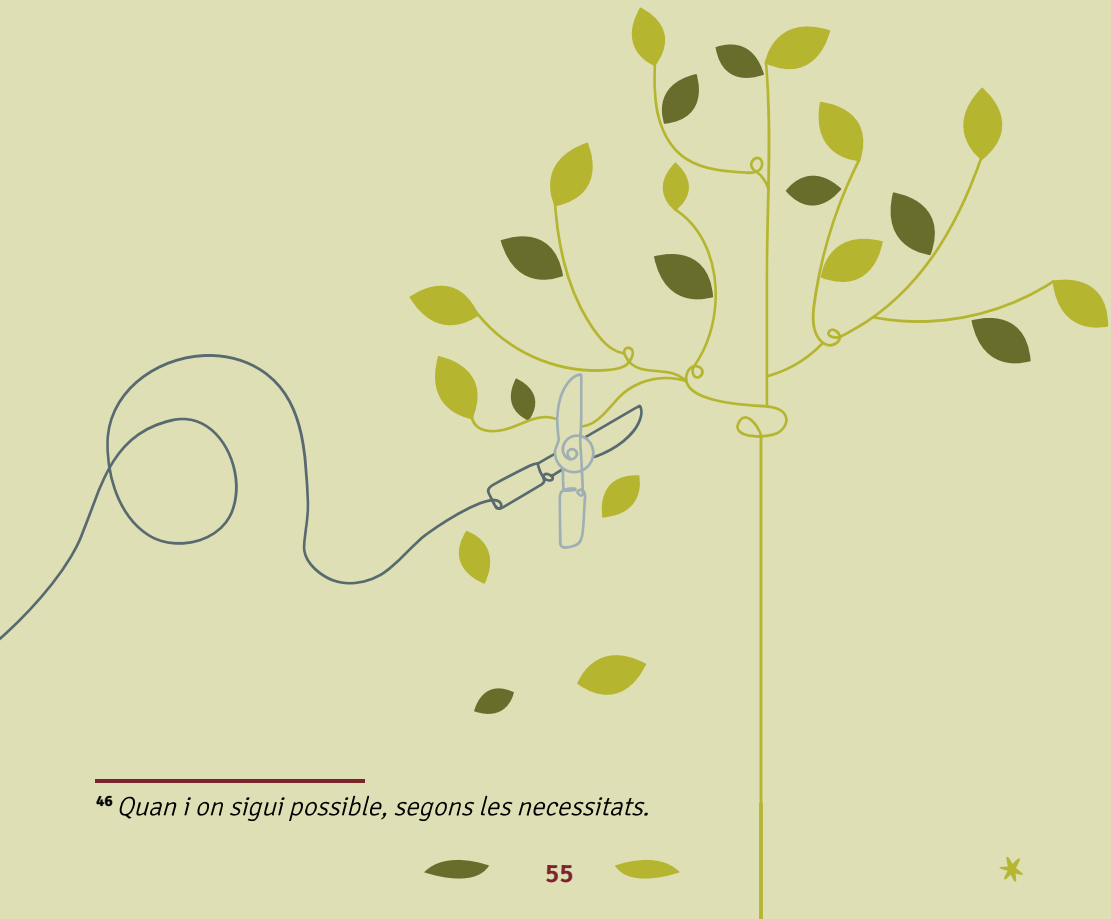
4.5. Recolzar el Projecte «A la vora del foc»⁴⁵ per a potenciar la consciència de Família Carismàtica i la cultura vocacional.

⁴⁵ Projecte que es desenvolupa des del Manso Escorial de Vic.

4.6. Dissenyar la interconnexió amb les diverses xarxes socials Vedruna que existeixen en els àmbits general i provincial.

4.7. Realitzar propostes agosarades d'experiències que afavoreixin el «clima vocacional».

4.8. Crear a cada Província/Delegació una Comissió de Voluntariat Vedruna Internacional⁴⁶. Aquestes comissions seran articulades per una instància de coordinació, integrada per una persona de cada comissió i per la persona enllaç de l'Equip General, en vista a crear una xarxa de coneixement i col·laboració interprovincial i afavorir diferents intercanvis.

⁴⁶ *Quan i on sigui possible, segons les necessitats.*

5. UNA FORMACIÓ QUE AFAVOREIX EL CANVI I ACOMPANYA ALLÒ QUE ÉS NOU

30. Des de totes les latituds on batega el carisma Vedruna ens arriba la crida urgent a promoure una formació integral⁴⁷ que, connectada amb la vida, respongui a les noves realitats i dinamismes del món en el que l'Esperit va incubant allò nou. Això demana itineraris formatius contextualitzats que ens capacitin, en el transcurs de tota la vida, en diverses situacions i espais per acollir les noves formes i estils de viure el seguiment de Jesús avui. Apostem per una formació que ens faci cada vegada més germanes de la Vida i de qui, per raons diverses, tenen la vida amenaçada.

En camí imaginant creixements

31. Som en el llindar d'un nou naixement i volem avançar des de la pròpia realitat de cada Província/Delegació cap a una visió més global. En les nostres comunitats, la vida s'obre pas enmig de la força i de la debilitat quotidianes. Desitgem viure amb dinàmiques flexibles, com flexible és el ventre de les dones que donen a llum. Però, a vegades, vivim des de formes estancades i ritualistes, deixant-nos portar per les inèrcies. Altres vegades, vivim actituds personals que ens dificulten l'escolta i deixar-nos contrastar. Aquestes dinàmiques demanen acompanyament i obertura per a néixer de nou a cada moment de la nostra vida.

⁴⁷ La formació integral es basa en els següents principis antropològics: llibertat i responsabilitat en el propi creixement, experiència relacional, vida en procés i la fe com a eix integrador (Cf. PGF, 24-28).

Respecte a la formació inicial

32. Les noves generacions que van arribant a la vida religiosa no constitueixen un grup homogeni. Hi ha diferències d'edat, cosmovisions i contextos. La seva realitat en els diversos continents de la nostra Família és molt diversa i canviant. Al mateix temps, tenen molts punts de connexió. Han nascut en l'era de les noves tecnologies. Posseeixen noves visions del món, diferents llenguatges i diferents claus d'interpretació de la realitat que, inevitablement, ens qüestionen i requereixen diàleg i obertura. Sabem que aquesta diversitat ens enriqueix, encara que, de vegades, ens és difícil acollir amablement la seva realitat i podem tendir a uniformar i posar etiquetes que estanquen sense entrar en el complex i necessari diàleg intergeneracional⁴⁸.

Això ens porta a voler viure en clau de procés, de discerniment i acompanyament personalitzat perquè cada noia pugui desenvolupar el millor d'ella mateixa en un projecte de vida comuna. En aquest discerniment, és important el diàleg entre les diverses instàncies que han format part del procés d'acompanyament de la noia. És vital creure en les nostres germanes i en les seves potencialitats promovent una més gran disponibilitat i confiança per acollir allò nou que porten o aporten. Un diàleg continuat i sincer entre la noia i la comunitat que l'acompanya permetrà realitzar el discerniment necessari en aquest moment de la vida.

⁴⁸ «No es tracta que la persona encaixi, sinó que descobreixi el carisma que crema en el seu interior i que la vincula a la Família Vedruna i a la seva missió en el món» (Annex al PGF, 17).

La comunitat és *lloc privilegiat de formació i enfortiment de la vocació*⁴⁹. La vida en una comunitat sana i oberta augmenta l'entusiasme i les ganes de viure el seguiment de Jesús. Una comunitat que comparteix la vida amb els veïns i veïnes, amb la comunitat cristiana, el poble, l'entorn, amb diferents cultures i religions, una comunitat en la que es pot palpar la vitalitat de la nostra missió, propicia un sistema obert i formatiu. Per acollir joves en formació, tenim el repte que les nostres comunitats es preparin i assumeixin amb decisió aquesta responsabilitat.

Convé, d'aquesta manera, garantir unes estructures comunitàries i uns mitjans formatius que tinguin cura i encoratgin les recerques de les noies i les ajudin a esclarir, a viure la seva opció de vida, que puguin oferir-los un marc de referència que els permeti el seguiment de Jesús en el moment actual. La comunitat necessita, i ha de ser, acompanyada en aquest procés de recerca i discerniment.

Som responsables personalment i comunitàriament de tenir cura de les condicions que ajuden a viure no solament la nostra pròpia vocació⁵⁰, sinó també la d'aquelles que se'n donen com a germanes i companyes de camí⁵¹.

Ens preocupa i ens qüestiona tant la situació d'algunes germanes que viuen amb desafecció i se senten desvinculades, com la sortida de la Congregació d'altres, ja sigui en les etapes inicials de formació o bé en les més avançades de la vida⁵². Creiem necessària una reflexió que

⁴⁹ *Annex al PGF, 22c.*

⁵⁰ *Cf. CC 30.*

⁵¹ *Cf. FVCPO, 8.*

ens ajudi a aprofundir en les causes que produeixen un desengany i desafecció que fan difícil la vivència d'aquesta crida que un dia ens va fer posar en camí. Això ens ajudarà a créixer en consciència, en responsabilitat personal i institucional i en sentit de cura mútua.

Referent a la formació permanent

33. La formació permanent forma part de la nostra opció de vida i és una necessitat i responsabilitat a la qual intentem respondre de maneres diverses. Mantenir bons hàbits d'aprofundiment, de lectura, d'intercanvi de sabers, d'intuïcions o de recerques comunes ens ajuda a romandre despertes i connectades a la realitat. Al mateix temps, malgrat les nombroses propostes de formació rebudes i de la preocupació que tenim per estar al dia, se'ns fa difícil aprofundir la vida i viure-la amb intensitat. La manca de formació permanent provoca estancaments personals i comunitaris, manca de vitalitat i de dinamisme.. Tampoc ens és aliena la dificultat que es dona en alguns llocs per accedir fàcilment a la informació i la formació.

Volem arribar a viure molt més conscientment la vida i en connexió més gran amb tot el que passa, obertes als diversos sabers que ens permeten accedir a les claus d'interpretació de la realitat, que ens fan estar i ser en el món amb consciència crítica i creadora.

⁵² «Les sortides de joves en el noviciat o en el juniorat, sense que s'hagin percebut indicis de crisis prèviament, ens porten a preguntar-nos què passa i què ens passa» (cf. Annex al PGF, 33).

Sabem que la vida és la principal escola de formació, així com també sabem que els complexos contextos en els que ens movem demanen una formació plural i en contínua actualització que ens permeti ser dones adultes en les múltiples esferes de la vida. Aquesta formació i el desenvolupament d'una consciència crítica fonamentada i propositiva ens facilitarà tenir veu pròpia i animar altres dones a donar la seva paraula en l'àmbit congregacional, eclesial i públic.

És essencial, aleshores, invertir en una formació civil i teològica que ens permeti ser professionals qualificades en els diversos espais on ens desenvolupem i en diferents àrees del coneixement i de la vida. També volem apostar per convertir-nos en creadores de reflexió i pensament, gestores de relats en l'àmbit eclesial i social. Necessitem fer possibles les condicions que ens permetin ser veu en els diversos fòrums.

Obrir-se a noves maneres de concebre l'espiritualitat ens està enriquint, eixamplant, ens està ajudant a trobar-nos *en l'enorme espai dels valors espirituals, humans i socials comuns*⁵³. Tanmateix, en algunes realitats es produeixen canvis de paradigma en la manera de viure i expressar la vida creient que poden desdibuixar la centralitat de la persona de Jesús⁵⁴.

Per això, ens urgeix seguir cuidant tot al llarg de la vida la primacia del Déu de Jesús i afavorir experiències formatives

⁵³ Papa Francesc i Al-Tayyeb (2019): *Document sobre la Fraternalitat Humana. Per la pau mundial i la convivència comuna.*

⁵⁴ «La finalitat última de la formació en la Vida Religiosa és la centralitat de Déu en la nostra vida que ens empeny a l'entrega en la causa del Regne» (Annex al PGF, 6).

que tinguin cura i promoguin la fraternitat universal en diàleg amb altres creences i religions.

La vida germina i es cuida

Coneixement més aprofundit dels contextos d'avui

34. Necessitem una presa de consciència més gran de com ens afecten, ens enriqueixen o ens posen en qüestió algunes maneres de concebre la vida religiosa. Les circumstàncies i situacions són variades i complexes, canviants. El context també marca ritmes i formes polièdriques. Per exemple, en alguns llocs on la Congregació és present, emergeixen noves identitats de gènere, noves maneres de viure i expressar-se; en altres, és un tabú, una realitat silenciada, reprimida i, fins i tot, castigada. Una altra qüestió rellevant és la de la interculturalitat. Per a qualsevol comunitat, acompanyi o no joves, és un repte a tenir en compte la clau intercultural i assolir el pas de la multiculturalitat a la interculturalitat. En qualsevol circumstància, aquestes i altres realitats demanen una atenció apropiada i amable de part nostra.

Acompanyament de comunitats capaces d'eixamplar la tenda⁵⁵

35. Volem fer possibles comunitats capaces de crear climes de confiança i de cura per al creixement de les joves i de totes les germanes de la comunitat, que no abandonen, sinó que es comprometen entre elles fins al final, que es deixen interpel·lar per la pregunta on és la teva germana, on és el teu germà⁵⁶.

⁵⁵ Is 54,2.

⁵⁶ Gn 4,9.

Sentim avui amb força la necessitat de practicar la compassió en totes les comunitats, copsar la bellesa transformadora de l'Evangelí en la manera amb què ens tractem, especialment en aquelles comunitats en les quals hi ha germanes en formació inicial. És vital l'aprenentatge de gestos i paraules de no-violència, actuar en l'amor i en la compassió que s'implica a fons perdut en la guarició de les persones ferides, que celebra la vida enmig de la ruïna. Des dels nostres orígens custodiem un tresor, el 'tot per amor, res per força' de Joaquina de Vedruna ens ajuda a viure a ritme de compassió⁵⁷.

Promoció d'una cultura del bon tracte i la cura

36. Tenim la capacitat de conrear relacions saludables que ens fan transparentar l'alegria de la sororitat i de la fraternitat universal. Aquest tresor el portem en gerres de terrissa⁵⁸. En el revers de les relacions saludables i compassives hi ha la realitat d'abusos i relacions violentes que també es donen en el si de l'Església i de la vida religiosa. A les comunitats tenim la responsabilitat de formar-nos per poder identificar amb claredat els mecanismes promotors d'abusos de poder, sexuals o de consciència que poden donar-se en els nostres contextos. Aquesta formació ens permetrà la creació d'espais en els que sigui possible escoltar víctimes i victimaris, així com posar en marxa respostes que contribueixin a posar fi a la cultura del silenci i a la cadena d'abusos.

⁵⁷ Cf. *Papa Francesc, Evangelii Gaudium*, 169.

⁵⁸ *2Co* 4,7.

Proposta de diversos itineraris formatius

37. Volem proposar itineraris formatius que responguin a cada moment de la vida, així com un intercanvi de les bones pràctiques que es donen a les Províncies/Delegació de la Congregació a aquest nivell.

En la formació inicial, ens sembla important cercar els mitjans necessaris per a l'estudi sistemàtic de la Teologia en aquells llocs de la Congregació on encara no es propicia aquesta pràctica. També recordem la importància vital de la formació en àrees diverses des d'una antropologia integral: l'ús dels mitjans de comunicació i habilitats comunicatives, intel·ligència emocional, política, societat, economia, ecologia, art, lideratge apreciatiu o processos d'empoderament com a dones.

De la mateixa manera, sentim la necessitat de continuar actualitzant itineraris formatius específics tant per a edats intermèdies com per a germanes grans que no poden participar presencialment en formacions ofertes per la Congregació o altres instàncies.

Impuls de formacions internacionals

38. Parlem també d'una formació que inclogui tots els projectes i persones de la Família Vedruna per fer créixer el sentit de missió comuna, conrear la fe i enfortir els vincles, alimentar el compromís per la justícia i fer visible una manera de ser en el món. Creiem convenient continuar amb les bones pràctiques que s'han donat en aquesta línia en el sexenni passat, així com ampliar propostes.

PODAR I FLORIR

5.1. Oferir itineraris formatius entre les Províncies/Delegació per a les noies en formació inicial a través de comunicacions virtuals. Generar espais de reflexió contínua que afavoreixin el suport i la recerca conjunta entre les germanes encarregades d'aquestes etapes.

5.2. Possibilitar processos de continuïtat entre les diverses etapes en la formació inicial, enfortint els canals d'acompanyament permanent de les noies i de les comunitats formatives. Convé, en aquests processos, conrear la consciència de Família Vedruna ampliada.

5.3. Promoure un procés de reflexió, diàleg i autocrítica per a identificar les causes estructurals que, en ocasions, poden motivar les sortides de la Congregació, sabent que aquestes també conviuen amb causes personals.

5.4. Mantenir la reflexió contínua sobre els processos formatius a través de la Comissió Intercontinental de Formació i altres instàncies.

5.5. Possibilitar experiències d'immersió lingüística i intercanvis culturals que facilitin l'aprenentatge del castellà, l'anglès i el francès, i, al mateix temps, afavoreixin el sentit de família en missió.

5.6. Procurar una formació necessària per a un ús eficaç i humanitzador de les noves tecnologies, que ens permeti millorar la nostra comunicació i interactuar amb l'entorn des dels valors que ens són propis.

6. SOSTENIBILITAT I PROFECIA

La sostenibilitat de la nostra família depèn de com gestionem avui per fer possible demà la nostra vida en missió.

39. L'opció de viure en pobresa és un tret carismàtic en la nostra Congregació. Els nostres darrers documents capitulars han anat ampliant la perspectiva del nostre «viure en pobresa», portant-nos a un compromís més gran amb la realitat sofrent del nostre món i la conservació del planeta des del seguiment de Jesús que, *essent ric, es va fer pobre per nosaltres*⁵⁹.

Mística i profecia (Capítol XXV) ens convida a viure el vot de pobresa des de dos trets profètics: l'anunci de la gratuïtat de Déu i la denúncia de les situacions d'injustícia.

Anunciar i defensar la vida (Capítol XXVI) ens anima a treballar per una economia alternativa, generadora de vida, solidària, ètica i transparent.

Família Vedruna casa de portes obertes (Capítol XXVII) ens referma en l'orientació vers una economia inclusiva, sostenible i profètica i ens planteja el repte de fer possible, des de la implicació individual i grupal, la sostenibilitat de la Congregació i del planeta.

L'Esperit ens ha anat guiant vers la necessitat de mirar d'una altra manera la realitat pròpia i la del món, amb novetat en una manera de fer inclusiva, sostenible i profètica.

⁵⁹ CC 20.

Ens il·luminen les paraules del papa Francesc quan diu que l'economia té la capacitat de donar vida o de matar-la⁶⁰, o quan crida al compromís de la vida religiosa ⁶¹.

Des de les comunitats arriba la proposta d'estar obertes a noves formes estratègiques i creatives de sostenibilitat.

En camí imaginant creixements

Cridades a «néixer de nou»

40. Les reflexions capitulars ens han portat a aprofundir en la nostra manera d'entendre l'economia en clau de sostenibilitat i sinodalitat congregacional i global, sense oblidar-nos de la inclusió i del profetisme.

Inclusió: en la vida congregacional, amb informació clara i transparent, amb l'alegria de ser «casa de portes obertes» en la que hi entra qui necessita de nosaltres i des de la que sortim al trobament en els camins. Amb inclusivitat en la nostra missió, al servei dels més desfavorits per qualsevol raó o situació.

Sinodalitat: tenint en compte en totes les instàncies la màxima participació possible en la reflexió, el diàleg i el discerniment de les nostres decisions, respectant els principis evangèlics i carismàtics que guien la nostra missió perquè aquesta sigui sostenible.

⁶⁰ Cf. CIVCSVA, *Economía al servicio del carisma y de la misión*. 2018, núm. 12

⁶¹ *Ibíd.* 26 i 58

Sostenible: situant l'economia en un concepte ampli de sostenibilitat. Allí on la cura és cosa de tots i de totes, on els recursos de tot tipus (humans, carismàtics, econòmics, patrimonials) s'organitzen i entreteixeixen per a generar vida, on la mare terra també se sent respectada i cuidada. Parlar de sostenibilitat és parlar d'equitat, de rostre femení, de l'aspecte intergeneracional, de mirada local i global, de preservació del medi ambient, de justícia social, de formació integral, d'autonomia i d'interdependència. Cal una mirada global al servei de la vida en missió a fi que, tenint en compte els nostres recursos humans i econòmics, seguim al servei de la humanitat anunciant i essent bona notícia en la nostra societat.

Profètic: la manera en què vivim, ens organitzem i gestionem els nostres béns ens fa profetes, mostrant que una altra gestió econòmica és possible i necessària, on l'ésser humà està al centre.

La vida germina i es cuida

La nostra realitat avui segons el pla de viabilitat realitzat

41. El treball d'anàlisi i reflexió realitzat a totes les Províncies/ Delegació s'ha plasmat en un **estudi i pla de viabilitat**. Durant aquest sexenni ja s'han anat produint canvis, s'ha fet camí d'avenç en transparència, s'han regularitzat registres diversos i ens hem mobilitzat en una consciència més gran que «alguna cosa ha de canviar». L'estudi ens mostra la realitat humana i econòmica de la Congregació. Les conclusions i tendències que marquen ens porten a reconèixer fortaleses i riscs, crides i nous horitzons.

42. Fortaleses que reconeixem:

- Coneixement de la realitat de cada Província/Delegació pel que fa a les germanes, la missió, les presències i els recursos econòmics i patrimonials. Això ens fa conscients que els nostres recursos són limitats, que hem d'organitzar-los millor. La informació rebuda ens porta a realitzar una relectura de la comunió de béns.
- Consciència de les tendències que poden donar-se en el futur i de la necessitat de cercar noves línies de gestió administrativa davant els desafiaments que emergeixen. Això fa palesa la importància de prendre decisions a temps, especialment en algunes situacions urgents.
- Constatació de la disminució significativa dels ingressos que les comunitats aporten a la Cúria General, la qual cosa ens porta a estudiar alternatives sostenibles i evangèliques.
- Necessitat d'una preparació adequada per a poder portar una bona administració.
- Consciència dels moviments que aquestes dades generen en nosaltres. D'una banda, som més conscients de la urgència de fer canvis en l'administració dels nostres recursos si volem la sostenibilitat del projecte Vedruna en el món. De l'altra, sentim la necessitat de suport entre Províncies/Delegació per pensar i actuar en conjunt.

43. Riscos dels quals se'ns alerta:

- La inacció i la precipitació. Això suposa, d'una banda, veure la situació i no fer res, no prendre decisions sobre les mesures suggerides en el pla de viabilitat. De l'altra, prendre decisions des de la immediatesa i no a llarg termini, des de l'àmbit local i sense considerar el context global i el projecte comú de la Congregació, sense reflexió àmplia, sense informació i formació adequades, sense cercar assessoria qualificada, sense tenir en compte el conjunt.
- La manca de sostenibilitat. En cas de no fer els passos necessaris en la gestió de béns i de no actuar amb promptitud, correm el risc de no fer sostenible el projecte. Això portaria al tancament d'algunes de les nostres presències i projectes de missió significatius.

44. Crides significatives

- **La principal riquesa rau en totes les persones** que fem possible la missió en molts llocs del món i a favor dels qui pateixen més mancances. Ens sentim urgides a viure en les diverses fronteres en les que viuen molts éssers humans i pobles. Som conscients de la nostra disminució i de les repercussions que això suposa. També som conscients que això no significa mort, sinó crida a potenciar la vida en nosaltres i en la missió. Sense les persones, sense nosaltres, no és possible sostenir la missió i anunciar el Regne, encara que disposem dels recursos econòmics per a fer-ho.

Des d'aquí sentim una forta crida a cuidar-nos de manera integral, a actualitzar les arrels carismàtiques amb les que Joaquina organitzava la vida en missió, a col·laborar amb altres i a potenciar la pastoral/missió vocacional. És l'Esperit qui ens acompanya i ajuda a superar pors, resistències, pessimismes. Exercir la coresponsabilitat ens ajuda a caminar juntes i ser creatives.

- Necessitem posar atenció als nostres **recursos econòmics i patrimonials**. Globalment, com a Congregació, tenim recursos, encara que hi ha algunes Províncies/Delegació que necessiten suport i altres que veuen com van minvant les fonts d'ingressos.

Sentim la urgència d'estudiar més a fons aquesta situació, d'informar les germanes amb transparència, de definir criteris globals que ens orientin en la realitat local (comunitats, Províncies/Delegació), de repensar les maneres de gestionar el que tenim, de fer-ho i pensar-ho juntes. Ens urgeix prendre mesures per a revertir algunes tendències que poden derivar en situacions difícils.

- Vivim conscients dels **crits de la mare terra** i com l'anem devastant i consumint.

Desitgem seguir potenciant amb més força accions encaminades a impulsar els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS 2030) des del Compromís Global Laudato si, el Pacte Educatiu Global, UNANIMA i les aliances amb altres iniciatives globals.

- En aquesta realitat globalitzada hem de **repensar també l'organització** d'equips en clau sinodal i participativa. Equips que treballen en circularitat i amb altres equips representant realitats diverses, que exerceixen la coresponsabilitat amb mirada congregacional per a impulsar un projecte comú de missió.

Estem cridades a fer passos per entrellaçar l'economia amb la missió, de manera que aquesta es pugui sostenir econòmicament i comptar amb els recursos necessaris. Estem cridades, igualment, a la recerca de noves i renovades fonts d'ingressos. Per això hem d'endinsar-nos necessàriament en la cultura de la planificació, de la permanent avaluació i l'auditoria.

Nous horitzons

45. Confiades en la Providència de Déu que té cura de tot, nosaltres mateixes tenim cura i proveïm també responsablement el necessari per a la nostra vida i missió a través del nostre treball, la recerca de possibilitats i el suport d'altres persones i organitzacions.

Somniem que el proper sexenni hàgim fet passos significatius en l'organització i gestió dels nostres recursos (humans, econòmics, carismàtics, patrimonials), locals i globals, per fer sostenible el projecte comú a què estem cridades.

Anhelem que en les nostres comunitats ens hàgim fet conscients que la gestió de la vida i missió són cosa de totes, que hàgim posat en marxa, en sinodalitat, accions noves de sostenibilitat i hàgim revifat les que ja existeixen

per tenir cura de la nostra presència en llocs de frontera, fidels al desig de Joaquina *d'estendre els braços i arribar a molts llocs.*

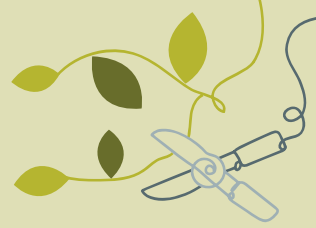
Desitgem que ens hàgim pres seriosament la formació integral necessària per viure amb sentit profund aquest moment històric i congregacional, essent profetes d'esperança allí on som, així com la formació tècnica en administració i gestió de béns.

Somniem en ser capaces de gestionar en sinodalitat, amb informació clara i amb transparència, amb estructures participatives, amb equips de representativitat congregacional que, juntament amb altres equips, entreteixin i facin possible la sostenibilitat del projecte.

Desitgem, finalment, realitzar una planificació clara, sostenible, tenint en compte la missió i els recursos, entreteixint l'esfera local i la globalitat congregacional amb avaluació i auditoria.

Per tot això somniem «néixer de nou, de l'aigua i de l'Esperit», fer noves totes les coses, omplir de profunditat i perspectiva alguns processos i accions que ja són reals entre nosaltres, deixar allò que ja no és adequat per aquest moment, recrear-ne d'altres amb nova mirada i nou horitzó i posar en marxa nous camins allí on calgui i sigui possible.

PODAR I FLORIR

6.1. Donar a conèixer a totes les germanes el pla de viabilitat a fi de prendre consciència de la realitat i avançar fent passos a partir de les seves recomanacions per tal de mantenir una economia sanejada i solidària.

6.2. Potenciar, juntament amb el Pla de Formació General i provincial, una formació integral que ens porti a entendre, viure i concretar el concepte de sostenibilitat global que ha interpellat tant la comunitat capitular. Que això ens porti a viure amb consciència de novetat els canvis a què estem cridades.

6.3. Potenciar una estructura sinodal en la gestió i l'administració:

- Revifar la Comissió Intercontinental d'Economia per impulsar l'estudi de la situació global de la Congregació i agilitar la proposta de mesures que ajuden la sostenibilitat coresponsable de cada Província/Delegació comptant amb el suport tècnic necessari.
- Articular noves formes d'organització: equips d'administració i gestió en l'àmbit local, a les Províncies/Delegació i en l'àmbit general. Contemplar un ampli equip integrat per l'administradora general i les administradores de Província/Delegació.
- Generar aliances amb altres organitzacions en clau de participació, coresponsabilitat i sostenibilitat. Això pot fer possible la viabilitat d'alguns projectes.

6.4. Avançar en l'estudi de viabilitat ja iniciat durant el sexenni anterior i presentat en el Capítol. Presentar en el CGA y en el proper Capítol els passos fets en l'àmbit general i a cada Província/Delegació en relació amb la planificació i resultats del trienni/sexenni i els avenços assolits en la seva sostenibilitat.

6.5. Continuar en la cura del nostre patrimoni immobilitzat.

Avançar en la recerca d'acords per a la rendibilitat dels immobles com a font d'ingressos per al sosteniment de la vida en missió, tenint en compte el que s'expressa en la Determinació Capitular 2.4 del document Família Vedruna Casa de Portes Obertes.

Els consagrats han de sentir la urgència de donar rostre a la profecia que ens convida a no rendir-nos i a construir, sobretot, un futur que tingui sentit per a les generacions venidores. No s'ha de tenir por de proposar coses noves. Perquè, mitjançant un compromís d'imaginació comunitària és possible transformar, no solament les institucions, sinó també els estils de vida i suscitar un futur millor per a tots els pobles⁶².

⁶² CIVCSVA, *L'economia al servei del carisma i la missió*, 20.

7. ESTRUCTURES QUE SOSTENEN LA VIDA EN MISSIÓ

*I no posen vi nou en bots vells: els bots es rebenarien, es farien malbé i el vi es vessaria. El vi nou s'ha de posar en bots nous, i així es conserven bots i vi*⁶³.

46. El carisma, en ser un do viu, ens invita a acollir el canvi necessari per avançar. Ja Joaquina ens va mostrar com fer-ho en diàleg amb altres persones i institucions. Les Constitucions preveuen aquesta necessària actualització de les estructures: *... crearan i mantindran conductes apropiats perquè les germanes puguin participar, activament i d'una manera ordenada, en el desenvolupament de la vida i missió de l'Institut*⁶⁴. En aquest moment congregacional ens sembla pertinent aprofundir en les condicions que faran possible aquests canvis.

En camí imaginant creixements

47. El nostre darrer document capitular parla d'un canvi en la realitat global i congregacional que urgeix a replantejar-nos noves formes d'organització i govern per impulsar i recrear l'animació de la nostra vida en missió⁶⁵. El mateix document, en la Determinació núm.4 demana a l'Equip General que impulsi el procés de revisió i adequació de les estructures a la realitat congregacional.

Com a fruit d'aquesta Determinació es va crear la Comissió de Revisió d'Estructures que ens va posar en dinàmica de participació. Tota la Família Vedruna va fer la seva aportació

⁶³ Mt 9,17.

⁶⁴ CC 90.

⁶⁵ FVCPO, 37.

per descobrir aquells aspectes que, abraçant-los o deixant-los anar, facilitarien o dificultarien tenir estructures àgils i flexibles: Volem deixar les estructures de la Congregació que ens aïllen de la realitat i abraçar les que faciliten viure una vida religiosa dinàmica, plural, compromesa, profètica i en sortida.

Les conclusions del treball de consulta i anàlisi d'aquesta comissió van subratllar la importància de formular l'horitzó cap a on la Congregació volia caminar. Per comptar amb estructures que sostenen la vida en missió avui i en el futur, caldrà repensar i adoptar maneres d'organització i lideratge que millorin la nostra comunicació interna i externa, alimentin la pertinença i deixin espai a la coresponsabilitat en la vida quotidiana.

La vida germina i es cuida

Atentes a la vida que ens envolta, aprenem d'altres

48. Les estructures de les organitzacions mundials han evolucionat molt, marcades com estan per realitats com la globalització i per principis com la interconnexió, el treball en equip, la planificació, la comunicació, l'intercanvi de bones pràctiques, la necessària sostenibilitat, la transparència i la rendició de comptes.

En la nostra missió, anem veient els avantatges d'altres maneres i principis d'organització. Alguns d'aquests, adoptats en les nostres pròpies estructures, afavoririen que fos possible i sostenible viure i anunciar l'Evangeli des de les nostres comunitats.

Indubtablement, això suposa deixar-nos qüestionar, preguntar-nos si estem disposades a revisar cada una de les nostres estructures per veure quines cal mantenir, modificar o integrar en la nostra manera d'organització i estil de lideratge, per a veure, també quines cal bandejar.

Recordem que l'estructura és un mitjà per assolir els fins d'una organització, un patró de relacions múltiples. Constatem que, sovint, els grups, comunitats i institucions tendeixen a seguir adoptant patrons o maneres del passat sense acollir els del present.

Qualsevol canvi comporta una transformació, un pas. Per a nosaltres, el canvi suposa passar amb més gran decisió a un disseny o forma d'organització que tingui aquest tret essencial: la coexistència d'una estructura vertical amb xarxes de relacions més horitzontals que afavoreixin la circularitat i el fer-se càrrec de diverses tasques d'una manera més globalitzada, interconnectada, diversificada, innovadora, àgil i flexible.

Aquest canvi es recolza en el treball i en l'especialització de comissions o equips intercontinentals, que avancen coordinats i motivats des de l'Equip General per assolir els objectius previstos dins del conjunt.

Es tracta d'anar construint una manera d'organització i funcionament mitjançant una efectiva articulació de tots els nostres recursos humans i materials; una manera, en definitiva, que permeti la sostenibilitat de la nostra vida en missió avui i per a les generacions futures.

Canvi d'estructures mentals i organitzacionals

49. A l'estudi que hem esmentat anteriorment es reflecteix clarament la necessitat de transformació que experimentem. El canvi d'una organització comporta igualment la revisió i la transformació de les nostres estructures mentals.

Una estructura mental és una forma d'organització de continguts en el cervell que influeix en les nostres actituds, comportaments i costums. Es va configurant en el transcurs del temps a partir d'experiències viscudes en diversos contextos: família, escola, societat, Congregació, etc.

Les estructures mentals poden limitar la nostra creativitat o flexibilitat si són rígides o tancades, o poden ser font d'innovació i canvi si són flexibles i obertes. Això que passa en l'àmbit personal, també es verifica en l'àmbit comunitari i congregacional.

Hi ha una expressió que diu: «No podem resoldre els problemes amb el mateix tipus de pensament que els ha creat». El pensament crea el món. Les estructures mentals d'ahir es manifesten en les estructures de les institucions i de les accions d'avui. Ens cal ser conscients d'això si volem que les coses canviïn.

Cal que ens preguntem quina idea tenim del que és una comunitat, un equip, una Província, una institució o una Família carismàtica. La manera com pensem el món en condiciona la nostra apreciació i els nostres comportaments. *Intuiríem alguna cosa d'això en el capítol XXVII en esmentar Vedruna com a casa de portes obertes?* La imatge ja

suggereix la necessitat de repensar cada grup o comunitat obert i interrelacionat amb els seus contextos.

Una organització efectiva dels nostres grups, comunitats, equips o Províncies/Delegació facilita portar endavant el projecte encomanat. D'aquesta manera, som capaces de resoldre i afrontar les dificultats que es presenten, experimentem alegria pel que fem i trobem sentit al que vivim, encara que sabem que algunes situacions requereixen esforços importants.

Lideratge compartit

50. El lideratge compartit genera vies de participació i responsabilitat definint els rols de cada persona i dels grups. No tot depèn d'una sola persona. Un lideratge així facilita la reflexió i la recerca de decisions creatives i oportunes segons les situacions. Perquè pugui donar-se aquest lideratge, ens cal millorar la comunicació interna i externa, alimentar la pertinença i deixar espai a la coresponsabilitat en la vida quotidiana.

Estil de comunicació

51. Quan la por assetja com un virus les persones i els grups, es creen defenses i les tensions augmenten. Les situacions difícils no es tracten, s'eviten. Sorgeix un discurs davant el grup i un altre per darrere, augmenten les murmuracions i la pressió d'unes sobre les altres. Les persones ens bloquegem i apareixen la desconfiança i els sentiments de victimisme.

Quan l'estil de comunicació és obert, creix la confiança mútua, l'acceptació d'un mateix i dels altres, ens reconeixem diferents en la forma de ser, pensar i anhelar. La comunicació és un camí arduós, en som conscients. Requereix ascètica, afrontar moments difícils i un exercici continu de sortir a trobar els altres. Suposa també esclarir percepcions, idees i significats i aprendre a posar-nos en la perspectiva de les altres persones sense confondre'ns en elles. Així es van gestant trobaments en els anomenats espais inter, aquells espais nous i segurs que neixen entre el tu i el jo quan ambdós són capaços de sortir de si, es transcendeixen i donen a llum la vida.

El lideratge és tant més sinodal com més es creen les condicions per a una comunicació oberta i confiada entre els grups i a dins de cadascun d'ells. Ens sembla saludable preguntar-nos, de tant en tant, sobre l'estil de comunicació de les nostres comunitats, assemblees i equips de treball en els que participem.

Estil de participació i coresponsabilitat

52. Quan la participació només abasta unes poques persones es fomenta la passivitat i poden créixer entre nosaltres posicionaments de submissió o rebel·lia. D'aquesta manera, es tendeix a culpabilitzar els altres i no s'admet obertament o subtilment qui pensa diferent. Les persones es retiren, s'inhibeixen i creixen, altra vegada, les pors. Això passa a tots els grups en general, a les nostres comunitats i a les dinàmiques provincials i congregacionals.

Amb una participació més àmplia i organitzada en els diversos nivells, fomentem la responsabilitat de totes, la comunicació sincera i la influència mútua. Les relacions es teixeixen des de l'autonomia i la interdependència dels grups, de les comunitats. Els qui hi participen veuen créixer el seu sentit de pertinença. Afavorir cert tipus de comunicació i de coresponsabilitat és vital, aleshores, per al bon funcionament de les nostres comunitats, Províncies/ Delegació i de la nostra Congregació.

El lideratge compartit afavoreix sempre la inclusió en clau d'igualtat. També té en compte l'equitat. No totes les persones, comunitats o grups es troben en la mateixa situació i, per això, no hi té cabuda la uniformització. Cal trobar les condicions perquè cadascú desplegui el millor de si mateix compartint un projecte comú de vida. Per això, ens sembla convenient preguntar-nos per l'estil de participació i de coresponsabilitat que fomentem amb la nostra manera de ser líders en les diferents instàncies. Afavorim la inclusió o està tot concentrat en unes poques mans?

Estil de presa de decisions

53. La manera en què les diverses instàncies congregacionals es comuniquen i participen és determinant a l'hora de prendre decisions. El discerniment en comú ens permet frenar la tendència, de vegades molt arrelada, d'exercir el poder sobre persones, grups o comunitats, i convertir-lo en una pràctica més sinodal.

Per viure així, ens cal potenciar el creixement en llibertat, responsabilitat i interdependència com a claus del caminar

juntes. Això requereix fomentar espais en reunions que possibilitin el diàleg i la reflexió com elements previs a la presa de decisions. Participar suposa una més gran implicació afectiva i real de totes. D'aquí sorgeix la necessitat de preguntar-nos si estem emprant els mètodes adequats per afavorir un exercici saludable i sinodal del poder.

Manera d'afrontar conflictes

54. La realitat ens col·loca contínuament en situacions de cruïlla en les que no és fàcil saber quina conducta cal seguir o quin camí cal prendre. Reconèixer les dificultats quotidianes com inevitables és expressió de vida. Unes vegades, vivim conflictes que tendim a negar; altres, quan preval l'ansietat, els evitem situant-nos a la defensiva. No manquen tampoc les ocasions en què els afrontem saludablement, fomentant la implicació responsable de cada membre del grup o de la comunitat en la seva resolució.

Una font de confusió molt freqüent és imaginar el benestar del grup, de la comunitat, de la Província/Delegació com a punt de partida i no d'arribada. A la satisfacció d'un grup o d'una comunitat s'hi arriba després d'haver afrontat les dificultats amb comunicació mútua, reflexió conjunta i negociació de les diferències, transcendint actituds personals. Per això fa falta un canvi d'estructures mentals i relacionals en el lideratge i l'animació.

Abraçar els conflictes com a companyes i companys de camí ajuda a implicar-nos conjuntament i solidàriament en el seu afrontament preguntant-nos què passa, com passa i què

podem fer davant el que passa, anomenant-ho i tractant-t'ho tot obertament.

L'horitzó de la vida en missió

55. Aquest horitzó és criteri i referència per a caminar a l'aire de l'Esperit, que es fa present en aquest «entre» creat quan totes parlem i totes escoltem. No es tracta de la suma d'opinions, sinó d'una autèntica conversació espiritual en comunitat, en Província/Delegació. D'aquesta conversació sorgeix l'escolta profunda, el reconeixement radical cap a les altres persones. Lliures de judicis, estereotips i condemnes, trenem una interrelació des de l'anhel i la decisió d'arribar a teixir, en la comunitat, un sol cor i una sola ànima⁶⁶. Neix així la certesa que, on dos o més estan units, allí hi ha el Senyor⁶⁷.

Per caminar a l'aire de l'Esperit tenim com a referència i com a criteri decisiu l'horitzó de la vida en missió i els diàlegs que van naixent tot fent camí. Totes som necessàries. La Família Vedruna es construeix a partir de la cooperació i la capacitat de tots els seus membres, generant vincles d'interdependència. Creix així la consciència de pertinença al grup com un tot, sense perdre per això la identitat personal. Bonic regal i responsable tasca.

⁶⁶ Ac 4,32-35.

⁶⁷ Cf. Mt 18,20.

PODAR I FLORIR

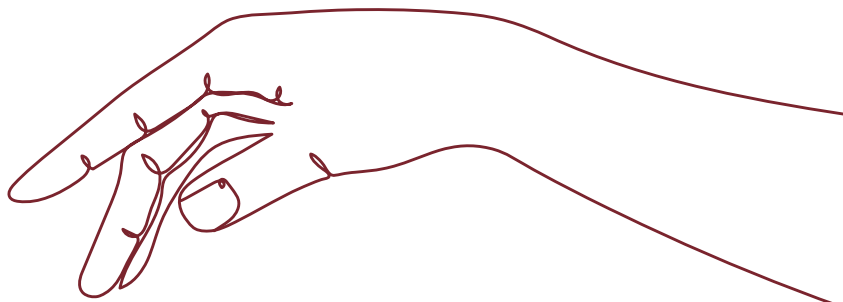

7.1. En l'àmbit de les comunitats per avançar en el procés de diàleg i reflexió sobre com ens estem organitzant, com vivim el lideratge compartit i quins suggeriments de millora veiem possibles en cada realitat:

- Quina idea tenim del que és una comunitat, un equip, una Província, una institució, una Família carismàtica?
- Quin estil de comunicació, obert o tancat, conreem en els diversos grups, siguin comunitats o equips, en els quals participem?
- Amb el nostre estil de participació i coresponsabilitat i la nostra manera de ser líders, afavorim la inclusió?
- A l'hora de prendre decisions, comptem amb les persones, grups i comunitats? Preval el poder sobre o exercim el poder amb, per a i entre?
- Davant els conflictes, els evitem, els neguem, els tractem?, tenim en compte la reflexió, la participació i la comunicació de totes?

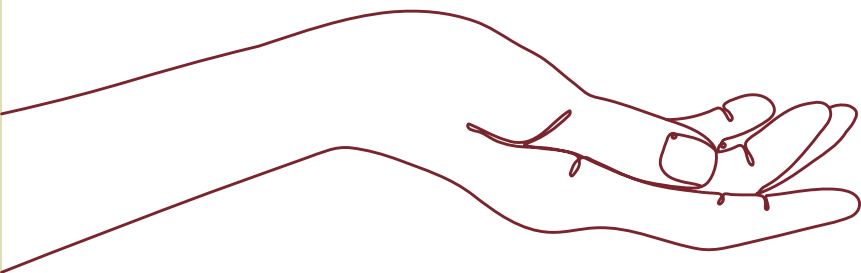
7.2. En l'àmbit de Províncies/Delegació per avançar en el procés de diàleg i reflexió:

- Quins canvis calen en l'organització de la nostra Província/Delegació per adequar l'estructura a la realitat d'acord amb els principis de sostenibilitat, sinodalitat, participació, etc., que s'impulsen en el Capítol?
- Quines estructures cal mantenir, renovar i crear a partir de les necessitats identificades? És important tenir en compte els suggeriments que s'ofereixen a l'informe de la Comissió de revisió d'estructures (desembre de 2022).

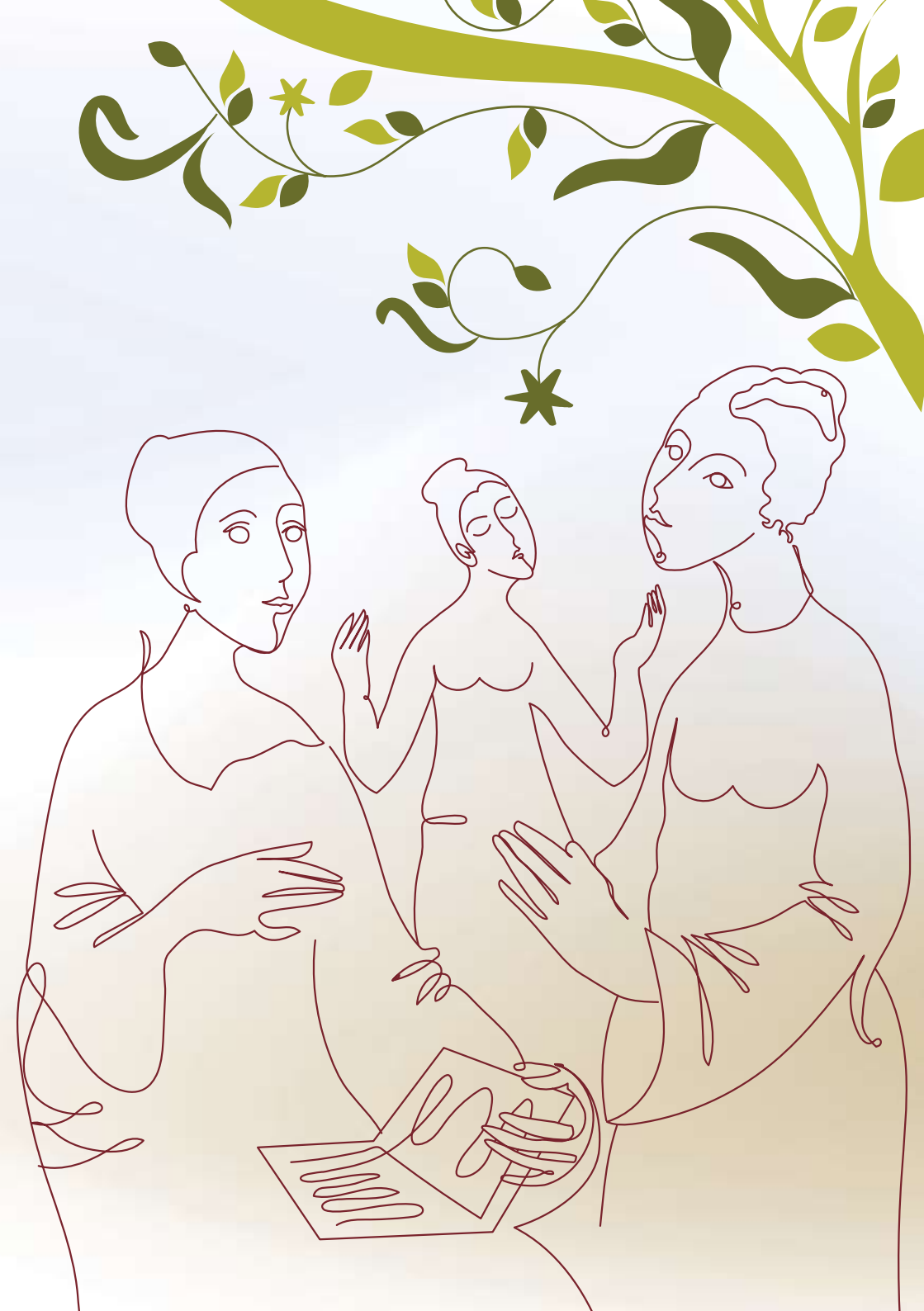
56. Néixer de nou. Aquest ha estat el nostre fil conductor a través de tots els creixements, cures, esporgades i florides que hem anat evocant. En cadascuna d'aquestes coses hauríem pogut repetir que portem en el cor la situació crítica del nostre planeta i de la humanitat en aquesta hora d'emergència climàtica i en un moment de la història on els abismes entre pobres i rics s'accentuen. Des d'aquí s'ha enfortit en nosaltres la convicció profunda que la Vida ens precedeix i que Déu *ens farà néixer de nou*.

Els acords capitulars que posem a continuació expressen aquest desig de contribuir a nous començaments.

Acords Capitulars

III. ACORDS CAPITULARS

1. ACTUALITZACIÓ DEL PLA GENERAL DE FORMACIÓ (PGF)

El *Pla General de Formació* s'aprova en el Capítol XXIV, l'any 1999. El 2017 es publica l'Annex al PGF elaborat per una Comissió Internacional de germanes amb experiència en l'acompanyament de les diverses etapes formatives Vedruna. En la introducció a l'Annex (punts 1 i 2) s'especifica la necessitat d'actualitzar el PGF. La Comissió Intercontinental de Formació, creada el 2019, proposa a l'assemblea capitular:

Seguir reflexionant sobre la formació de las Germanes en totes les etapes de la vida, tornar al Pla General de Formació i a l'Annex, mirar la manera d'incorporar els elements nous que senyala la CIF en la seva reflexió, i, si escau, plantejar una renovació del PGF.

Per això es proposa a l'Equip General:

Actualitzar el PGF recollint-hi les aportacions de l'Annex de 2017 i altres possibles canvis que es considerin oportuns, tenint en compte la nova realitat i les orientacions del Capítol. En el proper CGA es presentarà l'esborrany perquè el document final del PGF sigui aprovat en el Capítol General XXIX.

2. CAMINAR AMB ELS JOVES

Caminar amb els joves és una opció preferencial de la nostra Congregació⁶⁸ i estem convençudes que així ha de continuar essent. En el Capítol XXVII es va arribar a un Acord en què es desitjava promoure la connexió intercontinental referent a aquest caminar. Aquest acord, per diverses raons, no va arribar a materialitzar-se, i un grup temàtic integrat pels Equips de Pastoral/Missió Juvenil Vocacional Vedruna de totes les Províncies/Delegació va realitzar una nova proposta al Capítol XXVIII.

Ratifiquem el nostre desig de promoure la connexió intercontinental pel que fa al caminar amb els joves, de manera que permeti l'intercanvi d'experiències i l'enriquiment mutu com a cos congregacional⁶⁹. L'esmentada connexió ajudarà que totes les Províncies i la Delegació avancin en aquest punt.

Per això, proposem a l'Equip General:

Crear una **Comissió Interprovincial de Pastoral/Missió Juvenil Vocacional**.

Composició:

- Una GERMANA coordinadora de la Comissió nomenada per l'Equip General.
- Una laica o laic associat que treballi amb joves, nomenat per l'Equip d'Enllaç General del Laicat.
- Una germana o una laica o laic de cada Província/Delegació que sigui membre actiu de PJV/MJV

⁶⁸ FVCPO, 15; cf. MP, 30.

⁶⁹ Acord núm.4 del document FVCPO

Objectiu general: Articular la reflexió i l'acció que permeti el caminar conjunt de la Família Vedruna en PJV/MJV.

Objectiu específic: Elaborar un pla pastoral per a tota la Congregació que marqui quines són les nostres opcions i línies d'acció prioritàries::

- Proporcionar formació pastoral i carismàtica per a tots els agents de pastoral Vedruna del món.
- Articular les Xarxes Socials de totes les Províncies/Delegació i comptar amb un espai propi a la web general.
- Identificar i acompanyar les comunitats que siguin comunitats d'acollida a joves.
- Dissenyar accions en vista al 200 aniversari, com una gran oportunitat pastoral. Fer camí conjunt que culmini amb una possible trobada de joves a Vic

Periodicitat: reunions bimensuals, amb la possibilitat d'augmentar la periodicitat en moments necessaris.

3. COMISSIÓ INTERPROVINCIAL D'EDUCADORS VEDRUNA

La proposta arriba de la Comissió Interprovincial d'Educadors Vedruna, partint de la necessitat i el desig de crear xarxa entre els centres Vedruna. Entenem que els centres d'educació «no formal» no queden exclosos, però, a la pràctica, la seva incorporació serà una decisió que haurà de discernir i decidir la pròpia Comissió.

A partir d'aquí, es presenta a l'Assemblea Capitular la següent proposta per a la seva aprovació:

Constitució d'una Comissió Educativa Interprovincial/Delegació

Composició:

- Una germana de l'Equip General o a qui aquest delegui.
- Educadors representants de les Províncies/Delegació, tenint en compte cada realitat per a la seva composició (pot tenir-se en compte el model de la Comissió formada el sexenni anterior).

Objectius:

1. Compartir i reflexionar temes de la situació educativa en cada context.
2. Impulsar la reflexió i formació en identitat i carisma.
3. Actualitzar la proposta Educativa Vedruna en línia amb els objectius del Pacte Educatiu Global.
4. Tenir cura que els centres siguin centres en Pastoral, entesa aquesta de manera integral i holística, tenint en compte els contextos i promovent la formació d'agents específicament dedicats a aquesta tasca.

4. AMA – Animació Missionera d'Àsia

A partir de la preocupació expressada per les germanes a l'Instrument de treball de preparació al Capítol General XXVIII i de la reflexió compartida per les germanes del continent asiàtic, veiem la necessitat de fer un discerniment per a veure juntes quins camins alternatius podrien afavorir un funcionament més adequat de la nostra missió a l'Àsia, especialment a les Filipines i al Japó.

Demanem a l'Equip General que en el proper sexenni promogui un procés de discerniment, revisió i adaptació d'estructures d'acord amb la realitat de la Congregació.

5. ESTRUCTURES

Atentes al context mundial i a la realitat congregacional, com a resultat de l'estudi realitzat sobre les estructures de la nostra congregació i després d'escoltar el sentir i les reflexions arribades des de les comunitats a través de l'Instrument de treball, junt amb les propostes dels diversos continents; vist l'informe de comptes i l'estudi de viabilitat, tenint en compte els recursos humans i econòmics de què disposem en el present i mirant el futur, afirmem la necessitat d'avançar en la revisió i adequació de les nostres estructures i manera de lideratge.

Acordem facilitar els canvis necessaris per fer passos vers una nova manera d'organització i govern més sinodal i sostenible en el que, amb el suport d'instàncies intermèdies (comissions), l'Equip General i els Equips Provincials/Delegació vagin acompanyant el caminar de la Congregació amb una perspectiva globalitzada i de futur.

La comunitat capitular aprova la recreació de la Comissió Intercontinental d'Estructures perquè elabori un pla d'acció que faciliti aquest objectiu i demana a les Províncies /Delegació que, al seu torn, avancin en la revisió d'estructures i manera de lideratge per facilitar-ne la vida en missió.

6. REPRESENTATIVITAT AL CAPÍTOL XXIX (2029)

MEMBRES DE DRET: El govern General, les germanes Provincials i Delegada⁷⁰.

MEMBRES D'ELECCIÓ:

- Una delegada per cada Delegació o Província amb menys de 50 germanes. Dues per cada Província de 50 a 99 germanes. Tres per cada Província de 100 a 149 germanes. I així successivament fins arribar a 500 germanes.
- A les Províncies amb diversos països: una delegada per cada dos països, regions en el cas de l'Índia. A Europa, almenys una d'elles seria d'un dels països amb minoria numèrica.
- A la Província d'Europa, a més, una delegada de cada Zona. Elegida per les germanes de la Zona.
- A l'Àsia, a més, la coordinadora d'AMA.
- Per dur endavant aquesta forma d'elecció de delegades al Capítol XXIX, els Equips Provincials/Delegació presentaran els llistats de les germanes que votaran a cada lloc i les germanes que puguin ser votades.

El Capítol atorga la facultat a la Germana General d'invitar fins a tres germanes per les raons que ella cregui convenient..

7. REPRESENTATIVITAT EN EL PROPER CGA

El Capítol General XXVIII ha acordat que en el proper CGA, atesa la realitat diversa dels continents i el canvi d'estructures en marxa, l'Equip General convocarà:

⁷⁰ Cf. CC 99.

- Els Equips Provincials i de la Delegació de les Filipines.
- Un membre de cada comissió interprovincial/intercontinental existent, proposat per la mateixa comissió.
- Les comissions interprovincials/intercontinentals completes (virtuals) els dies que es treballin temes específics.
- Alguna germana que tingui responsabilitat en l'animació a les Províncies /Delegació, la participació de la qual es cregui oportuna per algun motiu.

Modalitat de celebració mixta: Un grup, presencial. Un altre grup, virtual, més ampli.

L'Equip General podrà comptar amb una comissió per organitzar el CGA el qual revisarà i canviarà el disseny per a un millor aprofitament del temps i dels recursos emprant per això les metodologies adequades

8. LÍNIES D'ACCIÓ CONJUNTA CCV-LV

LÍNIA 1: Enfortir la pertinença i identitat a la Família Vedruna

Amb el propòsit de caminar conjuntament CCV-LV en diversos països i amb el desig d'avançar al mateix pas en cada realitat dins de la nostra Família.

MITJANÇANT:

1. Reflexió conjunta (CCV-LV) sobre què entenem per Família Carismàtica.
2. Nous espais de reflexió, diàleg i escolta sobre el Laïcat Vedruna i sobre les experiències de missió compartida entre germanes, laïques i laics.
3. Promoció de trobades i celebracions per intercanviar experiències i motivar-nos mútuament, trobades en què totes

les persones que se sentin animades i properes al Carisma Vedruna trobin un bon acolliment i el seu lloc en la Família.

PER A:

1. Seguir fent passos en el coneixement, acompanyament i ajuda mutus.
2. Donar a conèixer el Laïcat Vedruna en cada realitat, especialment on no hi ha presència de LV.
3. Compartir i celebrar el caminar conjunt.

LÍNIA 2: Caminar en projectes comuns de missió

Sabent que compartim una crida i un enviament comú a anunciar el Regne des del carisma Vedruna, volem enfortir el sentit de pertinença i de missió compartida.

MITJANÇANT:

1. L'avançament en projectes comuns que promoguin la justícia social, la cura de la mare terra, la pau... segons les condicions que es donin a cada lloc.
2. La promoció conjunta de la cultura vocacional per a ser presència en el món juvenil i el dels qui estan en recerca d'un sentit en llurs vides.
3. La cura i intercanvi de la comunicació entre CCV-LV que afavoreixi el mutu coneixement local, de la Província/ Delegació i a escala global.

PER A:

Enfortir la interrelació i interconnexió com a Família Carismàtica i col·laborar en presències de missió al servei del Regne.

LÍNIA 3: Crear una Comissió Internacional de Família Carismàtica Vedruna

PER A:

1. Fer una reflexió conjunta del significat comú de Família Carismàtica i dels tipus de participació/vinculació.
2. Conèixer, articular i acompanyar les diverses vinculacions a la Família Vedruna.

MITJANÇANT:

Experiències i activitats de formació i de missió programades i implementades conjuntament.

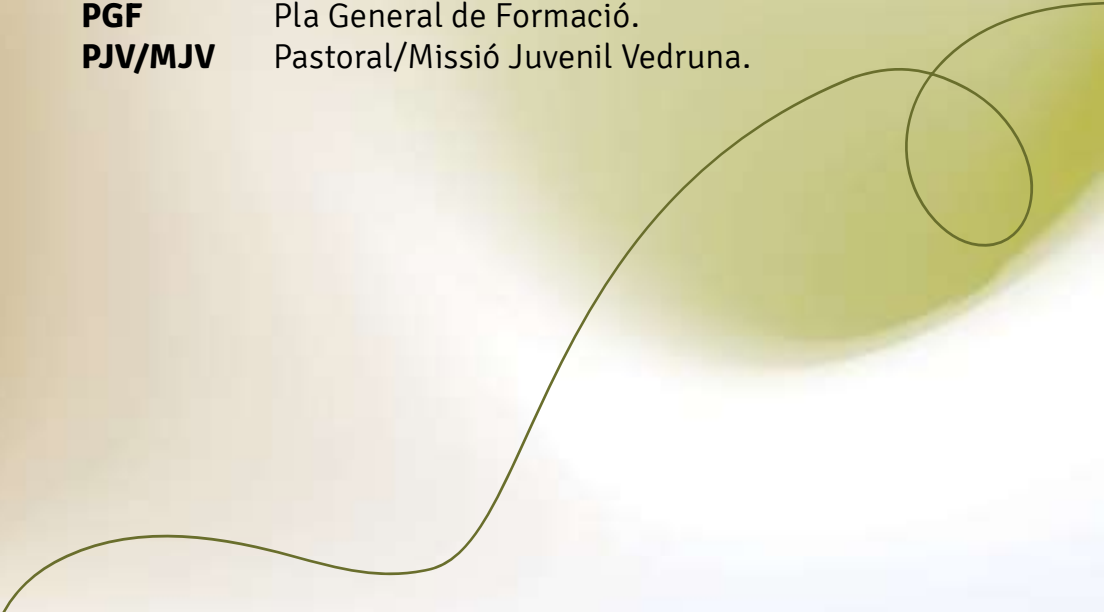
La relació, la participació i la col·laboració en els diversos equips i comissions.

TOT AIXÒ AMB:

1. Una germana de l'Equip General o nomenada per aquest.
2. Una laica o laic de l'Equip d'Enllaç General del Laïcat Vedruna o nomenat per aquest.
3. Tres o quatre laiques o laics que representin altres tipus d'experiència de pertinença i vinculació a la Família Vedruna.

SIGLES

AMA	Animació Missionera d' Àsia.
CC	Constitucions.
CCV	Carmelites de la Caritat Vedruna.
CGA	Consell General Ampliat.
CIVCSVA	Congregació per als Instituts de Vida. Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica.
CLAR	Confederació Llatinoamericana de Religiosos.
Ep	Epistolari de Joaquina de Vedruna.
FVCPO	Document Capitular Família Vedruna casa de Portes Obertes. Capítol General XXVII.
IM	Document Identitat i Missió. 2022.
LV	Laïcat Vedruna Associat.
MP	Document Capitular Mística i Profecia. Capítol General XXV
ODS	Objectius de Desenvolupament Sostenible.
UAMM	Carta del CGA Una Altra Manera de Mirar.
PGF	Pla General de Formació.
PJV/MJV	Pastoral/Missió Juvenil Vedruna.

Proposta gràfica:

Gràcies per llegir aquest document, esperem que hagi gaudit del disseny que hem creat. Si has parat atenció, hauràs observat que continuem la mateixa línia que connecta totes les imatges d'aquestes pàgines, tal com expressavem en el Document d'Identitat i Missió, la qual cosa simbolitza la unitat de la Família Vedruna. En especial, a la portada, hem representat simbòlicament el concepte del Néixer de Nou mitjançant una llavor que brota d'un arbre frondós, que alhora encarna la Història Vedruna.

Dins d'aquesta llavor, de manera abstracta, plasmem la presència de l'Esperit Sant a través de línies i formes que evoquen la vegetació.

Disseny i maquetació:

Oriana Quevedo

Impressió:

Octubre de 2023

Web: www.vedruna.org

Facebook: @CongregacionVedruna

Youtube: @VedrunaCarmelitasdelaCaridad